

Holy Bible

Aionian Edition®

Bible Kralická 1613

Czech Kralická Bible 1613

Gospel Primer

Obsah

Předmluva
1 Mojžišova 1-4
Jan 1-21
Zjevení Janovo 19-22
66 Verše
Průvodce Čtenáři
Glosář
Mapy
Osud
Ilustrace, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®
Bible Kralická 1613
Czech Kralická Bible 1613
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 6/13/2025
Source copyright: Public Domain
Last edition of the 1613 Czech King, 1579-1613

Formatted by Speedata Publisher 5.1.16 (Pro) on 7/26/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Předmluva

Čeština at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

A tak vyhnal člověka a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem plamenným
blýskajícím se, aby ostříhal cesty k stromu života.

1 Mojžíšova 3:24

1 Mojžišova

1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. **2** Země pak byla neslučná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží vznášel se nad vodami. **3** I řekl Bůh: Bud světlo! I bylo světlo. **4** A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy. **5** A nazval Bůh světlo dnem, a tmu nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první. **6** Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod! **7** I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak. **8** I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý. **9** Řekl také Bůh: Shromažďte se vody, kteréž jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché! A stalo se tak. **10** I nazval Bůh místo suché zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **11** Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podlé pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak. **12** Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podlé pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **13** I byl večer a bylo jitro, den třetí. **14** Opět řekl Bůh: Budte světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let. **15** A aby svítila na obloze nebeské, a osvěcovala zemi. A stalo se tak. **16** I učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; též i hvězdy. **17** A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvěcovala zemi; **18** A aby správu držela nade dnem a nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **19** I byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. **20** Řekl ještě Bůh: Vydejte vody hmyz duše živé v hojnosti, a **21** I stvořil Bůh velryby veliké a všelijakou duši živou, hýbající se, kteroužto v hojnosti vydaly vody podlé pokolení jejich, a všeliké ptactvo křídla mající, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **22** I pozehnal jim Bůh, říka: Plodtež se a množte se, a naplňte vody mořské; též ptactvo at' se rozmnoužuje na zemi! **23** I byl večer a bylo jitro, den pátý. **24** Řekl též Bůh: Vydej země duši živou, jednu každou podlé pokolení jejího, hovada a zeměplazy, i zvěř zemskou, podlé pokolení jejího. A stalo se tak. **25** I učinil Bůh zvěř zemskou podlé pokolení jejího, též hovada vedle pokolení jejich, i všeliký zeměplaz podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že bylo dobré. **26** Řekl opět Bůh: Učíme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho, a at' panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vší zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi. **27** I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je. **28** A pozehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnoužujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi. **29** Řekl ještě Bůh: Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, kteráž jest na tváři vší země, a všeliké stromoví, (na A) němž jest ovoce stromu), nesoucí símě; to bude vám za pokrm. **30** Všechném pak živočichům zemským, i všemu ptactvu nebeskému, a všemu tomu, což se hýbe na zemi, v čemž jest duše živá, všelikou bylinu zelenou dal jsem ku pokrmu. I stalo se tak. **31** A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.

2 A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich. **2** A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. **3** I pozehnal Bůh dny sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo. **4** Tit' jsou rodové nebes a země, (když stvořena jsou v den, v němž učinil Hospodin Bůh zemi i nebe), **5** I každé chraština polní, dříve než byla na zemi, i všeliké byliny polní, prvé než vzcházela; nebo ještě byl nedštil Hospodin Bůh na zemi, aniž byl který člověk, ješto by dělal zemi. **6** A aniž pára vystupovala z země, aby svlažovala všecken svrchek země. **7** I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou. **8** Štípl pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil. **9** A vyvedl Hospodin Bůh z země všeliký strom na pohleděn libý, a ovoce k jádru chutné; též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého. **10** (A řeka vycházela z Eden, k svlažování ráje, a odtud dělila se, a byla ve čtyři hlavní řeky. **11** Jméno jedné Píson, ta obchází všecku zemi Hevilah, kdež jest zlato. **12** A zlato země té jest výborné;

tom jest i bdelium, a kámen onychin. **13** Jméno pak a žena jeho před tváří Hospodina Boha, u prostřed druhé řeky Gihon, ta obchází všecku zemi Chus. **14** stromoví rajského. **9** I povolal Hospodin Bůh Adama, A jméno řeky třetí Hiddekel, kteráž teče k východní a řekl jemu: Kdež jsi? **10** Kterýžto řekl: Hlas tvůj straně Assyrské země. A řeka čtvrtá jest Eufrates). slyšel jsem v ráji a bál jsem se, že jsem nahý; protož **15** Pojv tedy Hospodin Bůh člověka, postavil jej v skryl jsem se. **11** I řekl Bůh: Kdožt' oznámil, že jsi rájí v zemi Eden, aby jej dělal a ostříhal ho. **16** I nahý? Nejdlišs ale z toho stromu, z něhožt' jsem zapověděl Hospodin Bůh člověku, řka: Za každého jísti zapověděl? **12** I řekl Adam: Žena, kterouž jsi mi stromu rajského svobodně jísti budeš; **17** Ale z stromu dal, aby byla se mnou, ona mi dala z stromu toho, vědění dobrého a zlého nikoli nejez; nebo v který bys a jedl jsem. **13** I řekl Hospodin Bůh ženě: Což jsi koli den z něho jedl, smrtí umřeš. **18** Řekl byl také to učinila? I řekla žena: Had mne podvedl, i jedla Hospodin Bůh: Nem dobré člověku být samotnému; jsem. **14** Tedy řekl Hospodin Bůh hadu: Že jsi to učinil, učním jemu pomoc, kteráž by při něm byla. **19** (Nebo zlořečený budeš nade všecka hovada a nade všecky když byl učinil Hospodin Bůh z země všelikou zvěř živočichy polní; po bříše svém plaziti se budeš, a polní, i všecko ptactvo nebeské, přivedl je k Adamovi, prach žrátí budeš po všecky dny života svého. **15** Nad aby pohleděl na ně, jaké by jméno kterému dáti měl; to, nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i a jak by koli nazval Adam kterou duši živou, tak aby mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře jmenována byla. **20** I dal Adam jména všechněm tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu. **16** Ženě pak řekl: hovadům, i ptactvu nebeskému, a všeliké zvěř polní; Velice rozmnožím bolesti tvé a počínání tvá, s bolestí Adamovi pak není nalezena pomoc, kteráž by při roditi budeš děti, a pod mocí muže tvého bude žádost něm byla.) **21** Protož uvedl Hospodin Bůh tvrdý sen tvá, a on panovati bude nad tebou. **17** Adamovi také na Adama, i usnul; a vyňal jedno z žeber jeho, a to řekl: Že jsi uposlechl hlasu ženy své, a jedl jsi z místo vyplnil tělem. **22** A z toho zebra, kteréž vyňal z stromu toho, kterýžt' jsem zapověděl, řka: Nebudeš Adama, vzdělal Hospodin Bůh ženu, a přivedl ji k jísti z něho; zlořečená země pro tebe, s bolestí jísti Adamovi. **23** I řekl Adam: Ted'tato jest kost z kostí budeš z ní po všecky dny života svého. **18** Trní a mých a tělo z těla mého; tato slouti bude mužatka, bodláčí tobě ploditi bude, i budeš jísti byliny polní. nebo z muže vzata jest. **24** Z té příčiny opustí muž **19** V potu tvář své chléb jísti budeš, dokavadž se otce svého i matku svou, a přídřžeti se bude manželky nenavrátíš do země, poněvadž jsi z ní vzat. Nebo své, i budou v jedno tělo. **25** Byli pak oba dva nazí, prach jsi a v prach se navrátíš. **20** Dal pak byl Adam Adam i žena jeho, a nestyděl se.

3 Had pak byl nejchytrější ze všech živočichů polních, kteréž byl učinil Hospodin Bůh. A ten řekl ženě: Tak-liž jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajského? **2** I řekla žena hadu: Ovoce stromů rajských jíme; **3** Ale o ovoci stromu, kterýž jest u prostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli. **4** I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí! **5** Ale ví Bůh, že v kterýkoli den z něho jísti budete, otevrou se oči vaše; a budete jako bohové, vědouce dobré i zlé. **6**

Viduci tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu i přijemný očima, a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla; dala také i muži svému s sebou, a

živých. **21** I zdělal Hospodin Bůh Adamovi a ženě jeho oděv kožený, a přioděl je. **22** Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, věda dobré i zlé; pročež nyní, aby nevztáhl ruky své, a nevzal také z stromu života, a jedl by, i byl by živ na věky, vyzeňme jej. **23** I vypustil jej Hospodin Bůh z zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž vzat byl. **24** A tak vynhal člověka a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostříhali cesty k stromu života.

4 Adam pak poznal Evu ženu svou, kterážto počavši, porodila Kaina a řekla: Obdržela jsem muže na Hospodinu. **2** A opět porodila bratra jeho Abele. I byl on jedl. **7** Tedy otevřiny jsou oči obou dvou, a poznali, Abel pastýř ovcí, a Kain byl oráč. **3** Po mnohých pak že jsou nazí; i navázali lístí líkového a nadělali sobě dnech stalo se, že obětoval Cain z úrody zemské obět věníků. **8** A v tom uslyšeli hlas Hospodina Boha Hospodinu. **4** Ano i Abel také obětoval z prvorozených chodícího po ráji k větru dennímu; i skryl se Adam včí stáda svého, a z tuku jejich. I vzhlédl Hospodin

na Abele a na oběť jeho. 5 Na Kaina pak a na oběť jeho nevzhlédl. Protož rozlítil se Kain náramně, a Kain. 26 Setovi pak také narodil se syn, a nazval opadla tvář jeho. 6 I řekl Hospodin Kainovi: Proč jsi jméno jeho Enos. Tehdáž začalo se vzývání jména se tak rozpálí hněvem? A proč jest opadla tvář tvá? Hospodinova.

7 Zdalíž nebudeš příjemný, budeš-li dobré činiti? Pakli nebudeš dobré činiti, hřich ve dverích leží; a pod mocí tvou bude žádost jeho, a ty panovati budeš nad ním.

8 I mluvil Kain k Abelovi bratru svému. Stalo se pak, když byli na poli, že povstav Kain proti Abelovi bratru svému, zabil jej. 9 I řekl Hospodin Kainovi: Kdež jest Abel bratr tvůj? Kterýž odpověděl: Nevím. Zdalíž jsem já strážným bratra svého? 10 I řekl Bůh: Co jsi učinil?

Hlas krve bratra tvého volá ke mně z země. 11 Protož nyní zlořečený budeš i od té země, kteráž otevřela ústa svá, aby přijala krev bratra tvého z ruky tvé. 12

Když budeš dělati zemi, nebude více vydávati moci své tobě; tulákem a běhouinem budeš na zemi. 13 I řekl Kain Hospodinu: Větší' jest nepravost má, než aby mi odpuštěna býti mohla. 14 Aj, vyháníš mne dnes z země této, a před tváří tvou skrývat se budu, a budu tulákem a běhouinem na zemi. I přijde na to, že kdo mne koli nalezne, zabije mne. 15 I řekl mu Hospodin: Zajisté kdo by koli zabil Kaina, nad tím sedmnásobně mštěno bude. Pročež vložil Hospodin znamení na Kaina, aby ho žádný nezabil, kdo by jej koli nalezl. 16 Tedy odšed Kain od tváři Hospodinovy, bydlil v zemi Nód, k východní straně naproti Eden.

17 Poznal pak Kain ženu svou, kterážto počala a porodila Enocha. I stavěl město, a nazval jméno města toho jménem syna svého Enoch. 18 I narodil se Enochovi Irád, a Irád zplodil Maviaele, Maviael pak zplodil Matuzaele, a Matuzael zplodil Lámecha.

19 Vzal sobě pak Lámech dvě ženy; jméno jedné Ada, a jméno druhé Zilla. 20 I porodila Ada Jábale, kterýž byl otec přebývajících v staních a stádo pasoucích.

21 A jméno bratra jeho Jubal; ten byl otec všech hrajících na harfu a nástroje hudebné. 22 A Zilla také porodila Tubalkaina, kterýž byl řemeslník všelikého díla od mědi a od železa. Sestra pak Tubalkainova byla Noéma. 23 I řekl Lámech ženám svým, Adě a Zille: Slyšte hlas můj, ženy Lámechovy, poslouchejte řeči mé, že jsem zabil muže k ráně své a mládence k zsinlosti své. 24 Jestližet sedmnásobně pomštěno bude pro Kaina, tedy pro Lámecha sedmdesátek rát sedmkrát. 25 Poznal pak ještě Adam ženu svou, i porodila syna a nazvala jméno jeho Set; nebo řekla:

Dal mi Bůh jiné símě místo Abele, kteréhož zabil

3

Tedy Ježíš řekl: Otče, odpust' jim, neboť nevědí, co činí.

A rozdělivše roucho jeho, metali o ně los.

Lukáš 23:34

Jan

1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. **2** To bylo na počátku u Boha. **3** Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. **4** V něm život byl, a život byl světlo lidí. **5** A to Světlo v temnotech svítí, ale tmy ho neobsahy. **6** Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan. **7** Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom Světle, aby všickni uvěřili skrze něho. **8** Nebyl on to Světlo, ale poslán byl, aby svědectví vydával o tom Světle. **9** Tent' byl to pravé Světlo, jenž osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět. **10** Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, a svět ho nepoznal. **11** Do svého vlastního přišel, a vlastní jeho nepřijali ho. **12** Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, totič těm, kteříž věří ve jméno jeho, **13** Kteřížto ne ze krví, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou. **14** A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorrozeného od Otce,) plné milosti a pravdy. **15** Jan svědectví vydával o něm, a volal, řka: Tentot' jest, o němž jsem pravil, že po mně přišed, předšel mne; nebo přednější jest nezli já. **16** A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost. **17** Nebo zákon skrze Mojžíše dán jest, ale milost a pravda skrze Ježíše Krista stala se jest. **18** Boha žádný nikdy neviděl, ale jednorovený Syn, kterýž jest v lénu Otce, onť jest nám vypravil. **19** A totot' jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levity, aby se ho otázali: Ty kdo jsi? **20** I vyznal a nezapřel, a vyznal: Že já nejsem ten Kristus. **21** I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Tedy jsi ten Prorok? Odpověděl: Nejsem. **22** I řekl jemu: Kdožs pak? At' odpověd dámě těm, kteříž nás poslali. Co pravíš sám o sobě? **23** Řekl: Já jsem hlas volajícího na pouště: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok. **24** Ti pak, kteříž byli posláni, z farizeů byli. **25** I otázali se ho a řekl jemu: Pročež tedy křtíš, poněvadž ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani Prorok? **26** Odpověděl jim Jan, řka: Já křím vodou, ale uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte. **27** Ten ačkoli po mně přišel, však předšel mne, u jehož obuvi já nejsem hodem rozvázati řeménka. **28** Toto v Betabáře stalo se za Jordánem, kdežto Jan křtil. **29** Druhého pak

dne uzrel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřich světa. **30** Tentot' jest, o kterémž jsem já pravil, že za mnou jde muž, kterýž mne předšel; nebo přednější jest nezli já. **31** A já jsem ho neznał, ale aby zjeven byl lidu Izraelskému, proto jsem já přišel, křtě vodou. **32** A svědectví vydal Jan, řka: Viděl sem Ducha sstupujícího jako holubice s nebe, a zůstal na něm. **33** A já jsem ho neznał, ale kteříž mne poslal křtíti vodou, ten mi řekl: Nad kýmž uzříš Ducha sstupujícího a zůstávajícího na něm, tent' jest, kterýž křtí Duchem svatým. **34** A já jsem viděl, a svědectví jsem vydal, že on jest ten Syn Boží. **35** Druhého pak dne opět stál Jan, a z učedníků světě, jeho dva, **36** A uzřev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží. **37** I slyšeli ho dva učedníci mluvícího, a šli za Ježíšem. **38** I obrátil se Ježíš, a uzřev je, ani jdou za ním, dí jím: Co hledáte? A oni řekli jemu: Rabbi, (jenž se vykládá: Mistře,) kde bydlíš? **39** Dí jím: Pojdte a vizte. I šli, aby viděli, kde by bydlil, a zůstali u něho ten den; neb bylo již okolo desáté hodiny. **40** Byl pak Ondřej, bratr Šimona Petra, jeden ze dvou, kteříž byli to slyšeli od Jana, a šli za ním. **41** I nalezli ten první bratra svého vlastního Šimona, a řekl mu: Nalezli jsme Mesiáše, jenž se vykládá Kristus. **42** I přivedl jej k Ježíšovi. A pohleděv nař Ježíš, dí: Ty jsi Šimon, syn Jonášův, ty slouti budeš Céfas, jenž se vykládá Petr. **43** Na druhý pak den Ježíš chtěl vyjít do Galilee, i nalezli Filipa, a řekl jemu: Pojd' za mnou. **44** A byl Filip z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. **45** Nalezl také Filip Natanaele. I dí jemu: O kterémž psal Mojžíš v Zákoně a Proroci, nalezli jsme Ježíše, syna Jozefova z Nazaréta. **46** I řekl jemu Natanael: A může z Nazaréta co dobrého být? Řekl jemu Filip: Pojd' a viz. **47** Vida Ježíš Natanaele, an jde k němu, i dí o něm: Aj, právě Izraelitský, v němžto Isti není. **48** Řekl mu Natanael: Jakž ty mne znáš? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Prve nezli tě Filip zavolal, kdyžs byl pod fíkem, viděl jsem tebe. **49** Odpověděl Natanael a řekl jemu: Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten Král Izraelský. **50** Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Žet' jsem nad tyto uzříš. **51** I dí mu: Amen, amen pravím vám: Od tohoto času uzříte nebe otevřené, a anděly Boží vstupující a sstupující na Syna člověka.

2 Třetího dne stala se svatba v Káni Galilejské, a byla matka Ježísova tam. **2** A pozván jest také

Ježíš i učedníci jeho na svadbu. 3 Když se pak žádný nemůže těch divů činiti, kteréž ty činiš, leč by nedostalo vína, řekla matka Ježíšova k němu: Vína Bůh byl s ním. 3 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, nemají. 4 Dí jí Ježíš: Co mně a tobě ženo? Ještě amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůž nepřišla hodina má. 5 Dí matka jeho k služebníkům: viděti království Božího. 4 Řekl jemu Nikodém: Kterak Což by koli vám řekl, učiňte. 6 I bylo tu kamenných můž člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může opět v stoudví šest postaveno, podle obyčeje očištování život matky své vjiti a naroditi se? 5 Odpověděl Ježíš: Židovského, beroucí v sebe jedna každá dvě nebo tři Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody míry. 7 Řekl jim Ježíš: Naplňte ty stoudve vodou. I a z Ducha svatého, nemůž vjiti do království Božího. naplnili je až do vrchu. 8 I dí jim: Nalévejte již, a 6 Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z neste vrchnímu správci svadby. I nesli. 9 A jakž okusil Ducha, duch jest. 7 Nedivíz se, že jsem řekl tobě: vrchní správce svadby vody vínem učiněné, (nevěděl Musíte se znovu zrodit. 8 Vítr kde chce věje, a hlas pak, odkud by bylo, ale služebníci věděli, kteříž vázili jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází, a kam jde. Takt' vodu,) povolal ženicha ten vrchní správce, 10 A řekl jest každý, kdož se z Ducha narodil. 9 Odpověděl mu: Každý člověk nejprve dobré víno dává, a když Nikodém a řekl jemu: Kterak mohou tyto věci být? 10 by se hojně napili, tehdy to, kteréž horší jest. Ale ty Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, zachoval jsi víno dobré až dosavad. 11 To učinil Ježíš a toho neznáš? 11 Amen, amen pravím tobě: Že počátek divů v Káni Galilejské, a zjevil slávu svou. I což víme, mluvíme, a což jsme viděli, svědčíme, ale uvěřili v něho učedníci jeho. 12 Potom sstoupil do svědectví našeho neprijímáte. 12 Poněvadž zemské Kafarnaum, on i matka jeho, i bratří jeho, i učedníci věci mluvil jsem vám, a nevěříte, kterak, budu-li vám jeho, a pobily tam nemnoho dní; 13 Nebo blízko byla praviti nebeské, uvěříte? 13 Nebo žádný nevstoupil velikanoč Židovská. I vstoupil Ježíš do Jeruzaléma. v nebe, než ten, jenž sstoupil s nebe, Syn člověka, 14 A nalezl v chrámě, ano prodávají voly a ovce i kteříž jest v nebi. 14 A jakož jest Mojžíš povýšil hada holubice, a penězoměnce sedící. 15 A udělav bič z na poušti, takt' musí povýšen býti Syn člověka, 15 provázků, všecky vyhnal z chrámu, i ovce i voly, a Aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl penězoměncům rozsypal peníze, a stoly zpřevracerel. život věčný. (aiōnios g166) 16 Nebo tak Bůh miloval 16 A těm, kteříž holuby prodávali, řekl: Odnestež svět, že Syna svého jednorozence dal, aby každý, tyto věci odsud, a nečině domu Otce mého domem kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. kupeckým. 17 I rozpomenuli se učedníci jeho, že (aiōnios g166) 17 Nebot' jest neposlal Bůh Syna svého psáno jest: Horlivost domu tvého snědla mne. 18 na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Jaké znamení toho skrze něho. 18 Kdož věří v něho, nebude odsouzen, nám ukáčeš, že tyto věci činiš? 19 Odpověděl Ježíš a ale kdož nevěří, již' jest odsouzen; nebo neuvěřil ve řekl jim: Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase jméno jednorozého Syna Božího. 19 Toto pak jest vzdělám jej. 20 I řekli Židé: Ětyřidcti a šest let dělán ten soud, že Světlo přišlo na svět, ale milovali lidé jest chrám tento, a ty ve třech dnech vzděláš jej? 21 více tmu nežli Světlo; nebo skutkové jejich byli zlí. 20 Ale on pravil o chrámu těla svého. 22 A protož když z Každý zajisté, kdož zle činí, nenavidí světla, a nejde k mrtvých vstal, rozpomenuli se učedníci jeho, že jim světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho. 21 Ale kdož to byl pověděl. I uvěřili Písmu a slovu, kteréž pověděl činí pravdu, jde k světlu, aby zjeveni byli skutkové Ježíš. 23 A když byl v Jeruzalémě na velikunc v den jeho, že v Bohu učiněni jsou. 22 Potom přišel Ježíš i sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy učedníci jeho do země Judské, a tu přebýval s nimi, jeho, kteréž činil. 24 Ale Ježíš nesvěřil sebe samého a křtil. 23 A Jan také křtil v Enon, blízko Sálim, nebo jim, protože on znal všecky. 25 Aniž potřeboval, aby byly tam vody mnohé. I přicházeli mnozí, a křtili se. jemu kdo svědectví vydával o člověku; neb on věděl, 24 Nebo ještě Jan nebyl vsazen do žaláře. 25 Tedy vznikla otázka mezi Židy a některými z učedníků

3 Byl pak člověk z farizeů, jménem Nikodém, kníže Židovské. 2 Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel Mistr; nebo

k němu. **27** Odpověděl Jan a řekl: Nemůžt' člověk Pane, dej mi té vody, at' bych nežíznila, ani chodila vzítí ničehož, leč by jemu dáno bylo s nebe. **28** Vy sem vážiti. **16** Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého, sami svědkové jste mi, že jsem pověděl: Nejsem já a přijd' sem. **17** Odpověděla žena a řekla: Nemám Kristus, ale že jsem poslán před ním. **29** Kdož má muže. Dí jí Ježíš: Dobrě řekla: Nemám muže. **18** nevěstu, ženicht' jest, přítel pak ženicha, jenž stojí a Nebos pět mužů měla, a nyní kteréhož máš, není tvůj slyší ho, radostí raduje se pro hlas ženicha. Protož ta muž. To jsi pravdu pověděla. **19** Řekla jemu žena: radost má naplněna jest. **30** Omt' musí růsti, já pak Pane, vidím, že jsi ty prorok. **20** Otcové naši na této menšiti se. **31** Kdož jest shůry příšel, nade všecky' hoře modlivali se, a vy pravíte, že v Jeruzalémě jest jest; kdožt' jest z země, zemskýt' jest, a zemské věci místo, kdežto náleží se modlit. **21** Dí jí Ježíš: Ženo, mluví. Ale ten, jenž s nebe příšel, nade všecky jest. veř mi, žeť' jde hodina, kdyžto ani na této hoře, ani **32** A což viděl a slyšel, tot' svědčí, ale svědecťí jeho v Jeruzalémě nebude se modlit Otc. **22** Vy se žádný nepřijímá. **33** Kdož pak přijímá svědecťí jeho, modlite, a nevíte, čemu; my se pak modlíme, čemuž zpečetil jest to, že Bůh pravdomluvný jest. **34** Nebo víme, nebo spasení z Židů jest. **23** Ale jdeť hodina, a ten, kteréhož Bůh poslal, slovo Boží mluví; nebo jemu nyní' jest, kdyžto praví modlitebníci modlit se budou ne v míru dává Bůh ducha. **35** Otec miluje Syna a Otci v duchu a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, všecko dal v ruku jeho. **36** Kdož veří v Syna, má život věčný; ale kdožt' jest nevěřící Synu, neuzřít' života, ale hněv Boží zůstává na něm. (aiōnios g166)

4 A jakž poznal Pán, že jsou slyšeli farizeové, že by Ježíš více učedníků činil a křtil nežli Jan, **2** (Ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale učedníci jeho,) **3** Opustil Judstvo a odšel opět do Galilee. **4** Musil pak jítí skrze Samaří. **5** I příšel k městu Samařskému, kteréž slove Sichar, vedle popluží, kteréž byl dal Jákob Jozefovi, synu svému. **6** Byla pak tu studnice Jákobova. Protož ustav na cestě Ježíš, posadil se tak na studnici. A bylo již okolo šesté hodiny. **7** I příšla žena z Samaří vážiti vody. Kteréžto řekl Ježíš: Dej mi pítí. **8** (Nebo učedníci jeho byli odesáti do města, aby nakoupili pokrmů.) **9** I řekla jemu žena ta Samaritánka: Kterakž ty, jsa Žid, žádáš ode mne nápoje od ženy Samaritánky? (Nebo neobcují Židé s Samaritány.) **10** Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala ten dar Boží, a věděla, kdo jest, kterýž praví tobě: Dej mi pítí, ty bys prosila jeho, a dalt' by tobě vody živé. **11** I dí jemu žena: Pane, aníž máš, cím bys navážil, a studnice jest hluboká. Odkudž tedy máš tu vodu živou? **12** Zdaliž jsi ty větší nežli otec náš Jákob, kterýž nám dal tuto studnici, a sám z ní pil, i synové jeho, i dobytek jeho? **13** Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízniti bude opět. **14** Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýštící se k životu věčnému. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Řekla jemu žena:

25 Dí jemu žena: Vím, že Mesiáš přijde, jenž slove Kristus. Ten, když přijde, oznámi nám všecko. **26** Dí jí Ježíš: Ját' jsem, kterýž mluvím s tebou. **27** A v tom příšli učedníci jeho, i divili se, že by s ženou mluvil, avšak žádný jemu neřekl: Nač se jí ptáš, aneb proč mluvíš s ní? **28** I nechala tu žena vědra svého, a šla do města, a řekla těm lidem: **29** Pojdte, vizte člověka, kterýž pověděl mi všecko, což jsem koli činila. Není-li on ale Kristus? **30** Tedy vysli z města, a příšli k němu. **31** Mezi tím pak prosili ho učedníci, řouce: Mistře, pojez. **32** A on řekl jim: Ját' mám pokrm k jísti, kteréhož vy nevíte. **33** Učedníci pak mluvili vespolek: Zdali jemu kdo přinesl jísti? **34** Dí jim Ježíš: Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, jenž mne poslal, a dokonal dílo jeho. **35** Však vy pravíte, že ještě čtyři měsícové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihne oči vašich, a patřte na krajiny, žeť se již bělejí ke žni. **36** Kdož pak že, odplatut' běre, a shromažduje užitek k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsvírá, spolu se radoval, i kdo že. (aiōnios g166) **37** Nebo i v tom pravé jest slovo, žeť jiný jest, jenž rozsvírá, a jiný, kterýž že. **38** Ját' jsem vás poslal žiti, o čemž jste vy nepracovali. Jiní' jsou pracovali, a vy jste v jejich práce vešli. **39** Z města pak toho mnozí z Samaritánů uvěřili v něho, pro řeč ženy, svědčí: že mi pověděl všecko, což jsem činila. **40** A když k němu příšli Samaritáni, prosili ho, aby s nimi zůstal. I pobyl tu za dva dny. **41** A mnohem jich více uvěřilo pro řeč jeho. **42** A ženě té řekli: že již ne pro tvé vypravování

věříme; nebo sami jsme slyšeli, a víme, že tento jest jest ten člověk, kterýž tobě řekl: Vezmi lože své a právě Spasitel světa, Kristus. 43 Po dvou pak dnech chod? 13 Ten pak uzdravený nevěděl, kdo by byl. vyšel odtud, a šel do Galilee. 44 Nebo sám Ježíš byl Nebo Ježíš byl poodšel od zástupu shromázděného svědeckého vydal, že prorok vlasti své v vážnosti není. na tom místě. 14 Potom pak nalezl jej Ježíš v chrámě, 45 A když přišel do Galilee, přijali jej Galilejští, všecko a řekl jemu: Aj, zdráv jsi učiněn; nikoli víc nehřeš, at' viděvše, co činil v Jeruzalémě v svátek; nebo i oni by se něco horšího nepřihodilo. 15 Odšel ten člověk, byli přišli ke dni svátečnímu. 46 Tedy opět přišel Ježíš a pověděl Židům, že by Ježíš byl ten, kterýž ho do Káně Galilejské, kdežto učinil byl z vody víno. I zdravého učinil. 16 A protož protivili se Židé Ježíšovi, byl jeden královský služebník v Kafarnaum, jehožto a hledali ho zabít, že to učinil v sobotu. 17 Ježíš pak syn nemocen byl. 47 Ten uslyšev, že by Ježíš přišel odpověděl jím: Otec můj až dosavad dělá, i já dělám. z Judstva do Galilee, šel k němu, a prosil ho, aby 18 Tedy Židé ještě víc proto hledali ho zamordovati, sstoupil a uzdravil syna jeho; nebo počínal umírat. že by netolik rušil sobotu, ale že Otce svého pravil 48 I řekl k němu Ježíš: Neuzříte-li divů a zázraků, býti Boha, rovného se čině Bohu. 19 I odpověděl neuvěříte. 49 Dí jemu ten královský služebník: Pane, Ježíš a řekl jím: Amen, amen pravím vám: Nemůžet pojď prve, nežli umře syn můj. 50 Dí jemu Ježíš: Jdi, Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, an Otec syn tvůj živ jest. I uvěřil člověk řeči, kterouž mluvil k činí. Nebo cožkoli on činí, totiž Syn též podobně činí. němu Ježíš, a šel. 51 Když pak on již sel, potkali se s 20 Otec zajisté miluje Syna, a ukazuje mu všecko, ním služebníci jeho a zvestovali mu, řouce: Syn tvůj což sám činí; a větší nad to ukáže jemu skutky tak, živ jest. 52 Tedy otázel se jich na hodinu, v kterou abyste vy se divili. 21 Nebo jakož Otec křísi mrtvě a by se lépe měl. I řekli jemu: Včera v hodinu sedmou obžívuje, tak i Syn, kteréž chce, obžívuje. 22 Aniž přestala mu zimnice. 53 Tedy poznal otec, že právě v zajisté Otec soudí koho, ale všecken soud dal Synu, tu hodinu to se stalo, v kterouž řekl by jemu Ježíš: 23 Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo nectí Syn tvůj živ jest. I uvěřil on i dům jeho všecken. 54 To opět druhý div učinil Ježíš, přišed z Judstva do Galilee.

5 Potom byl svátek Židovský, i šel Ježíš do Jeruzaléma. 2 Byl pak v Jeruzalémě u brány bravné rybník, kterýž slove Židovsky Bethesda, patero přistřeší maje. 3 Kdežto leželo množství veliké neduživých, slepých, kulhavých, suchých, očekávajících hnútí vody. 4 Nebo anděl Páně jistým časem sstupoval do rybníka, a kormoutil vodu. A kdož tam nejprve sstoupil po tom zkormoucení vody, uzdraven býval, od kterékoli nemoci trápen byl. 5 I byl tu člověk jeden, kterýž osm a třiceti let nemocen byl. 6 Toho uzřev Ježíš ležícího, a poznav, že jest již dávno nemocen, dí jemu: Chceš-li zdráv být? 7 Odpověděl mu nemocný: Pane, nemám člověka, kterýž by, když se zkormoutí voda, uvrhlo mne do rybníka, nebo když já jdu, jiný přede mnou již vstupuje. 8 Dí jemu Ježíš: Vstař, vezmi lože své a chod. 9 A hned zdráv jest učiněn člověk ten, a vzav lože své, i chodil. A byla sobota v ten den. 10 Tedy řekli Židé tomu uzdravenému: Sobota jest, nesluší' tobě lože nositi. 11 Odpověděl jím: Ten, kterýž mne uzdravil, onť mi řekl: Vezmi lože své a chod. 12 I otázali se ho: Kdo

(aiōnios 9166) 25 Amen, amen pravím vám: že přijde hodina, a nyníť jest, kdyžto mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kteříž uslyší, živi budou. 26 Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak jest dal i Synu, aby měl život v samém sobě. 27 A dal jemu moc i soud činiti, nebo Syn člověka jest. 28 Nedivtež se tomu; nebot' přijde hodina, v kteroužto všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. 29 A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu. 30 Nemohut' já sám od sebe nic činiti. Ale jakžt' slyším, takt' soudím, a soud můj spravedlivý jest. Nebo nehledám vůle své, ale vůle toho, jenž mne poslal, Otcovy. 31 Vydám-lit' já svědecké sám o sobě, svědecké mé není pravé. 32 Jinýť jest, kterýž svědecké vydává o mně, a vím, že pravé jest svědecké, kteréž vydává o mně. 33 Vy jste byli poslali k Janovi, a on svědecké vydal pravdě. 34 Ale ját' nepřijímám svědecké od člověka, než totot' pravím, abyste vy spaseni byli. 35 Ont' jest byl svíce hořící a svítící, vy pak chtěli jste na čas poradovati se

v světle jeho. **36** Ale já mám větší svědectví, nežli uzřevše ten div, který učinil Ježíš, pravili: Tento jest Janovo. Nebo skutkové, kteréž mi dal Otec, abych je jistě prorok, kterýž měl přijít na svět. **15** Tedy Ježíš vykonal, tit' skutkové, kteréž já činím, svědčí o mně, věda, že by měli přijít a chytiti jej, aby ho učinili že jest mne Otec poslal. **37** A kterýž mne poslal, králem, ušel na horu opět sám jediný. **16** Když pak byl Otec, ont' jest svědectví vydal o mně, jehož jste vy večer, sstoupili učedlníci jeho k moři. **17** A vstoupivše hlasu nikdy neslyšeli, ani tvář jeho viděli. **38** A slova na lodí, plavili se přes moře do Kafarnaum. A bylo jeho nemáte v sobě zůstávajícího. Nebo kteréhož jest již tma, a nepřišel byl Ježíš k nim. **18** Moře pak on poslal, tomu vy nevěříte. **39** Ptejte se na Písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a tat' honů jako pětmecíma nebo třídeceti, uzřeli Ježíše, an svědectví vydávají o mně. (aiōnios g166) **40** A nechcete chodí po moři a přibližuje se k lodí. I báli se. **20** On přijít ke mně, abyste život měli. **41** Chvály od lidí pak řekl jim: Ját' jsem, nebojte se. **21** I vzali ho na ját' nepřijímám. **42** Ale poznal jsem vás, že milování lodí ochotně, a hned přiběhla k zemi, do kteréž se Božího nemáte v sobě. **43** Já jsem přišel ve jménu plavili. **22** Nazejtíří pak zástup, kterýž byl za mořem, Otce svého, a nepřijímáte mne. Kdyby jiný přišel ve viděv, že jiné lodičky nebylo, než ta jedna, na kterouž jménu svém, toho přijmete. **44** Kterak vy můžete byli vstoupili učedlníci jeho, a že Ježíš nebyl všel s věřiti, chvály jedni od druhých hledajíce, poněvadž učedlníky svými na lodí, ale sami učedlníci jeho byli chvály, kteráž jest od samého Boha, nehledáte? **45** se plavili, **23** (Jiné pak lodí byly připlouvaly od Tiberiady Nedomnívejte se, bycht' já na vás žalovati měl před k tomu místu blízko, kdežto byli jedli chléb, když díky Otcem. Jestit', kdo by žaloval na vás, Mojžíš, v němž učinil Pán,) **24** Když tedy užrel zástup, že Ježíše vy naději máte. **46** Nebo kdybyste věřili Mojžíšovi, tu není, ani učedlníků jeho, vstoupili i oni na lodí, a věřili byste i mně; nebť jest on o mně psal. **47** Ale přišel do Kafarnaum, hledajíce Ježíše. **25** A nalezše poněvadž jeho písmům nevěříte, i kterak slovům mým ho za mořem, řekli jemu: Mistře, kdy jsi sem přišel? uvěříte?

6 Potom odšel Ježíš za moře Galilejské, jenž jest

Tiberiadské. **2** A šel za ním zástup veliký; nebo viděli divy jeho, kteréž činil nad nemocnými. **3** I všel na horu Ježíš, a tam seděl s učedlníky svými. **4** Byla pak blízko velikanoč, svátek Židovský. **5** Tedy pozdvih očí Ježíš a viděv, že zástup veliký jde k němu, dí k Filipovi: Kde nakoupíme chlebů, aby pojedli tito? **6** (Ale to řekl pokoušeje ho; nebo on sám věděl, co by měl učiniti.) **7** Odpověděl jemu Filip: Za dvě stě peněz chlebů nepostačí jím, aby jeden každý z nich něco maličko vzal. **8** Dí jemu jeden z učedlníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: **9** Jestí mládenček jeden zde, kterýž má pět chlebů ječných a dvě rybičky. Ale cot' jest to mezi tak mnohé? **10** I řekl Ježíš: Rozkažež lidu, at' se usadí. A bylo trávy mnoho na tom místě. I posadilo se mužů v počtu okolo pěti tisíců. **11** Tedy Ježíš vzal ty chleby, a díky učiniv, rozdával učedlníkům, učedlníci pak sedícim; též podobně z těch rybiček, jakž jsou mnoho chtěli. **12** A když byli nasyceni, řekl učedlníkům svým: Sberete ty drobty, kteréž zůstali, at' nezhynou. **13** I sebrali a naplnili dvanácte košů drobtů z pěti chlebů ječných, kteréž pozůstali po těch, jenž jedli. **14** Ti pak lidé,

vám: Hledáte mne, ne protože jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasyceni jste. **27** Pracujte ne o pokrm, kterýž hyne, ale o ten pokrm, kterýž zůstává k životu věčnému, kterýž Syn člověka dá vám. Nebo toho' jest potvrdil Bůh Otec. (aiōnios g166) **28** Tedy řekli jemu: Co budeme činiti, abychom dělali dílo Boží? **29** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Totot' jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal. **30** I řekli jemu: Jakéž pak ty znamení činíš, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš? **31** Otcové naši jedli manu na poušti, jakož psáno jest: Chléb s nebe dal jim jisti. **32** Tedy řekl Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj vám dává ten chléb s nebe pravý. **33** Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe a dává život světu. **34** A oni řekli jemu: Pane, dávej nám chléb ten vždycky. **35** I řekl jim Ježíš: Ját' jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy. **36** Ale pověděl jsem vám, anobrž viděli jste mne, a nevěříte. **37** Všecko, což mi dává Otec, ke mně přijde, a toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhu ven. **38** Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, jenž mne

poslal. **39** Tatot' jest pak vůle toho, kterýž mne poslal, z vás, ještě nevěří. Nebo věděl Ježíš od počátku, Otcova, abych všecko, což mi dal, neztratil toho, ale kdo by byli nevěřící, a kdo by ho měl zraditi. **45** I vzkrísil to v nejposlednější den. **40** A tatot' jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a ke mně, leč by dáno bylo od Otce mého. **46** A z toho mnozí z učedníků jeho odešli zpět, a nechodili s ním víc. **47** Tedy řekl Ježíš ke dvanácti: Zdali i vy chcete že řekl: Já jsem chléb, kterýž jsem s nebe sstoupil. **48** A pravili: Protož jsem vám řekl, že žádný nemůže přijít ke mně, leč by dáno bylo od Otce mého. **49** A z toho více. **45** I odpověděl jemu Šimon Petr: Pane, k komu odjít? **50** A ty slova věčného života máš. (aiōnios my otce i matku známe? Kterak pak dí tento: S nebe **46**) **51** A my jsme uvěřili, a poznali, že jsi ty Kristus, jsem sstoupil? **52** Tedy odpověděl Ježíš a řekl jim: Syn Boha živého. **53** Odpověděl jim Ježíš: Však jsem Nerepcete vespolek. **54** Však žádný nemůž přijít ke já vás dvanácte vyvolil, a jeden z vás dábel jest. **55** A mně, jediné leč Otec můj, kterýž mne poslal, přitřhl by to řekl o Jidášovi synu Šimona Iskariotského; nebo jej; a ját' jej vzkrísim v den nejposlednější. **56** Psáno ten jej měl zraditi, byv jeden ze dvanácti.

jest v Prorocích: A budou všickni učeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdet' ke mně. **46** Ne že by kdo viděl Otce, jediné ten, kterýž jest od Boha, tent' jest viděl Otce. **47** Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, máť život věčný. (aiōnios g166) **48** Ját' jsem ten chléb života. **49** Otcové vaši jedli mannu na poušti, a zemřeli. **50** Totot' jest chléb ten s nebe sstupující. Kdož' by koli jej jedl, neumřet'. **51** Ját' jsem ten chléb živý, jenž jsem s nebe sstoupil. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. (aiōnios g165) **52** Tedy hádali se Židé vespolek, řkouce: Kterak tento může dátí nám tělo své jísti? **53** I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pít krve jeho, nemáte života v sobě. **54** Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a ját' jej vzkrísim v den nejposlednější den. (aiōnios g166) **55** Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. **56** Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. **57** Jakož mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne. **58** Totot' jest ten chléb, kterýž s nebe sstoupil. Ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdož jí chléb tento, živt' bude na věky. (aiōnios g165) **59** Toto mluvil Ježíš v škole, uče v Kafarnaum. **60** Tedy mnozí z učedníků jeho, slyševše to, řekli: Tvrdat' jest toto řeč. Kdo ji může slyšeti? **61** Ale věda Ježíš sám v sobě, že by proto reptali učedníci jeho, řekl jim: To vás uráží? **62** Co pak, kdybyste uzřeli Syna člověka, an vstupuje, kdež prve byl? **63** Duch jest, jenž obžívuje, tělot' nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch a život jsou. **64** Ale jsout' někteří

7 Potom pak chodil Ježíš po Galilei; nebo nechtěl být v Judstu, protože ho hledali Židé zabíti. **2** A byl blízko svátek Židovský, památka stánků. **3** Tedy řekl jemu bratří jeho: Výjdi odsud, a jdi do Judstu, at' i učedníci tvoji vidí skutky tvé, kteréž činíš. **4** Nižádný zajisté v skrytě nic nedělá, kdož chce vidin být. Protož ty, činíš-li takové věci, zjeviž se světu. **5** Nebo ani bratří jeho nevěřili v něho. **6** I dí jim Ježíš: Èas můj ještě nepřišel, ale čas vás výzdycky jest hotov. **7** Nemůžet' vás svět nenáviděti, ale mnet' nenávidí; nebo já svědectví vydávám o něm, že skutkové jeho zlí jsou. **8** Vy jděte k svátku tomuto. Ját' ještě nepůjdou k svátku tomuto, nebo čas můj ještě se nenaplnil. **9** To pověděv jim, zůstal v Galilei. **10** A když odešli bratří jeho, tedy i on šel k svátku, ne zjevně, ale jako ukrytě. **11** Židé pak hledali ho v svátek, a pravili: Kde jest onen? **12** A mnoho řečí bylo o něm v zástupu. Nebo někteří pravili, že dobrý jest, a jiní pravili: Není, ale svodí zástup. **13** Žádný však o něm nemluvil zjevně pro bázeň Židů. **14** Když pak již polovici svátku se vykonalo, vstoupil Ježíš do chrámu, a učil. **15** I divili se Židé, řkouce: Kterak tento Písmo umí, neučiv se? **16** Odpověděl jim Ježíš a řekl: Mé učení neníť mé, ale toho, jenž mne poslal. **17** Bude-li kdo chtít vůli jeho ciniti, tent' bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe. **18** Kdoť sám od sebe mluví, chvály své vlastní hledá, ale kdož hledá chvály toho, kterýž ho poslal, tent' pravdomluvný jest, a nepravosti v něm není. **19** Však Mojžíš dal vám Zákon? a žádný z vás neplní Zákona? Proč mne hledáte zamordovati? **20** Odpověděl zástup a řekl: Įábelství máš. Kdo tě hledá zamordovati? **21** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Jeden

skutek učinil jsem, a všickni se tomu divíte. **22** Mojžíš ho nepřivedli? **46** Odpověděli služebníci: Nikdy tak vydal vám obřízku, (ne že by z Mojžíše byla, ale z člověk nemluvil, jako tento člověk. **47** I odpověděli jím otců,) a v sobotu obřezujete člověka. **23** Poněvadž farizeové: Zdali i vy jste svedeni? **48** Zdaliž kdo z člověk obřízku přijímá i v sobotu, aby nebyl rušen knížat uvěřil v něho anebo z farizeů? **49** Než zástup Zákon Mojžíšův, proč pak se na mne hněváte, že ten, kterýž nezná Zákona. Zlořečení' jsou. **50** I dí jsem celého člověka uzdravil v sobotu? **24** Nesudte k nim Nikodém, ten, jenž byl přišel k němu v noci, podle osoby, ale spravedlivý soud sudte. **25** Tedy kterýž byl jeden z nich: **51** Zdali Zákon nás soudí někteří z Jeruzalémských pravili: Zdaliž toto není ten, člověka, leč prve uslyší od něho a zví, co by činil? **52** kteréhož hledají zabít? **26** A aj, svobodně mluví, a nic Odpověděli a řekli jemu: Zdali i ty Galilejský jsi? Ptej mu neříkají. Zdali jsou již právě poznali knížata, že se, žež žádný prorok od Galilee nepovstal. **53** I šel tento jest právě Kristus? **27** Ale o tomto víme, odkud jeden každý do domu svého.

jest, Kristus pak když přijde, žádný nebude věděti, odkud by byl. **28** I volal Ježíš v chrámě, uče a řka: I mne znáte, i odkud jsem, víte. A všakt' jsem nepřišel sám od sebe, ale jestit' pravdomluvný, kterýž mne poslal, jehož vy neznáte. **29** Ale já znám jej, nebo od něho jsem, a on mne poslal. **30** I hledali ho jítí, ale žádný nevztáhl ruky na něho, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho. **31** Z zástupu pak mnozí uvěřili v něj, a pravili: Kristus když přijde, zdali více divů činiti bude nad ty, kteréž tento činí? **32** Slyšeli pak farizeové zástup, an o ném takové věci rozmlouvá, i poslali farizeové a přední kněží služebníky, aby jej jali. **33** Tedy řekl jim Ježíš: Ještě malíčký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, jenž mne poslal. **34** Hledati mne budete, a nenaleznete, a kdež já budu, vy tam nemůžete přijítí. **35** I řekli Židé k sobě vespolek: Kam tento půjde, že my ho nenalezneme? Zdali v rozptýlení pohanů půjde, a bude učiti pohany? **36** Jaká jest to řeč, kterouž promluvil: Hledati mne budete, a nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijítí? **37** V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žízní-li kdo, pojď ke mně, a napij se. **38** Kdož věří ve mne, jakož dí Písmo, řeky z života jeho poplynou vody živé. **39** (A to řekl o Duchu svatém, kteréhož měli přijíti věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, protože ještě Ježíš nebyl oslagen.) **40** Tedy mnozí z zástupu uslyševše tu řec, pravili: Tentot' jest právě prorok. **41** Jiní pravili: Tentot' jest Kristus. Ale někteří pravili: Zdaliž od Galilee přijde Kristus? **42** Zdaž nedí písmo, že z semene Davidova a z Betléma městečka, kdež býval David, přijíti má Kristus? **43** A tak různice v zástupu stala se pro něj. **44** Někteří pak z nich chtěli ho jítí, ale žádný nevztáhl ruky na něj. **45** Tedy přišli služebníci k předním kněžím a k farizeům, i řekli jim oni: Proč jste

8 Ježíš pak odšel na horu Olivetskou. **2** Potom na úsvitě zase přišel do chrámu, a všecken lid sšel se k němu. A on posadiv se, učil je. **3** I přivedli k němu zákoníci a farizeové ženu v cizoložstvu popadenou; a postavivše ji v prostředku, **4** Řekli jemu: Mistře, tato žena jest postižena při skutku, když cizoložila. **5** A v Zákoně Mojžíš přikázal nám takové kamenovati. Ty pak co pravíš? **6** A to řekli, pokoušejíce ho, aby jej mohli obžalovati. Ježíš pak skloniv se dolů, prstem psal na zemi. **7** A když se nepřestávali otazovati jeho, zdvihl se a řekl jím: Kdo jest z vás bez hřachu, nejprv hod' na ni kamenem. **8** A opět schýliv se, psal na zemi. **9** A oni uslyševše to a v svědomích svých obviněni jsouci, jeden po druhém odcházel, počavše od starších až do posledních. I zůstal tu Ježíš sám, a žena uprostřed stojeci. **10** A pozdvih se Ježíš a žádného neviděv, než ženu, řekl jí: Ženo, kde jsou ti, kteříž na tebe žalovali? Žádný-li tě neodsoudil? **11** Kterážto řekla: Žádný, Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více. **12** Tedy Ježíš opět jim mluvil, řka: Já jsem Světlo světa. Kdož mne následuje, nebudet' choditi v temnostech, ale budet' míti Světlo života. **13** I řekli jemu farizeové: Ty sám o sobě svědec vydáváš, svědec tvé není práv. **14** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Ačkoli já svědec vydávám sám o sobě, však právě jest svědec mé; nebo vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Ale vy nevíte, odkud jsem přišel, anebo kam jdu. **15** Vy podle těla soudíte, já nesoudím žádného. **16** A bycht' pak i soudil já, soud můj jestit' práv; nebo nejsem sám, ale jsem já a ten, kterýž mne poslal, Otec. **17** A v Zákoně vašem psáno jest: že dvou člověků svědec v právě jest. **18** Ját' svědec vydávám sám o sobě, a svědec vydává o mně ten, kterýž mne poslal, Otec. **19** Tedy řekli jemu: Kdež jest ten tvůj Otec?

Odpověděl Ježíš: Aniž mne znáte, ani Otce mého. aniž jsem sám od sebe přišel, ale on mne poslal. Kdybyste mne znali, i Otce mého znali byste. 20 Tato 43 Proč mluvení mého nechápáte? Protože hned slova mluvil Ježíš u pokladnice, uče v chrámě, a slyšet nemůžete řeči mé. 44 Vy z otce dábala jste, a žádný ho nejal, nebo ještě byla nepříšla hodina jeho. žádosti otce vašeho chcete činiti. On byl vražedník od 21 I řekl jim opět Ježíš: Já jdu, a hledati budete mne, počátku, a v pravdě nestál; nebo pravdy v něm není. a v hřichu vašem zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete Když mluví lež, z svého vlastního mluví; nebo lhář přijíti. 22 I pravili Židé: Zdali se sám zabije, že praví: jest a otec lži. 45 Já pak že pravdu pravím, nevěříte Kam já jdu, vy nemůžete přijíti? 23 I řekl jim: Vy z důlu mi. 46 Kdo z vás bude mne obviňovati z hřichu? A jste, já s hůry jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem poněvadž pravdu pravím, proč vy mi nevěříte? 47 z světa tohoto. 24 Protož jsem řekl vám: Že zemřete Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; protož vy neslyšíte, v hříších svých. Nebo jestliže nebudeste věřiti, že já že z Boha nejste. 48 Tedy odpověděli Židé a řekli jsem, zemřete v hříších vašich. 25 I řekli jemu: Kdo jsi jemu: Zdalíž my dobře nepravíme, že jsi ty Samaritán, ty? I řekl jim Ježíš: To, což hned s počátku pravím a dábelství máš? 49 Odpověděl Ježíš: Ját' dábelství vám. 26 Mnohot' mám o vás mluvit a souditi, ale nemám, ale ctím Otce svého; než vy jste mne neutili. ten, kterýž mne poslal, pravdomluvný jest, a já, což 50 Ját' pak nehledám chvály své; jestit', kdo hledá jsem slyšel od něho, to mluvím na světě. 27 A oni a soudí. 51 Amen, amen pravím vám: Bude-li kdo neporozuměli, že by o Bohu Otcí pravil jim. 28 Protož zachovávat slovo mé, smrti neužíř na věky. (aiōn g165) řekli jim Ježíš: Když povýšíte Syna člověka, tehdy 52 Tedy řekli mu Židé: Nyní jsme poznali, že dábelství poznáte, že já jsem. A sám od sebe nic nečiním, máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: Bude ale jakž mne naučil Otec můj, takt' mluvím. 29 A li kdo zachovávat řeč mou, smrti neokusí na věky. ten, kterýž mne poslal, se mnout' jest, a neopustil (aiōn g165) 53 Zdali jsi ty větší otce našeho Abrahama, mne samého Otec; nebo což jest jemu libého, to já kterýž umřel? I proroci zemřeli jsou. Kým ty se činiš? činím vždycky. 30 Ty věci když mluvil, mnozí uvěřili 54 Odpověděl Ježíš: Chválím-lit' já se sám, chvála má v něho. 31 Tedy řekl Ježíš tém Židům, kteříž uvěřili nic není. Jestit' kterýž mne chválí, Otec můj, o němž jemu: Jestliže vy zůstanete v řeči mé, právě učedníci vy pravíte, že Bůh váš jest. 55 A nepoznali jste ho, moji budete. 32 A poznáte pravdu, a pravda vás ale já jej znám. A kdybych řekl, že ho neznám, byl vysvobodí. 33 I odpověděli jemu: Símě Abrahamovo bych podobný vám, lhář. Ale znám' jej, a řeč jeho jsme, a žádnému jsme nesloužili nikdy. I kterakž ty zachovávám. 56 Abraham, otec váš, veselil se, aby díš: Že svobodní budete? 34 Odpověděl jim Ježíš: Chválím-lit' já se sám, chvála má Židé: Padesáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl? služebník jest hřicha. 35 A služebník nezůstává v 58 Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prve domu na věky; ale Syn zůstává na věky. (aiōn g165) 36 Protož jestližet' vás vysvobodí Syn, právě svobodní nežli Abraham byl, já jsem. 59 I zchápalí Židé kamení, aby házeli na něj. Ježíš pak skryl se, a prošed skrzeně, vyšel z chrámu, a tak jich znikl.

9 Pomíjeje Ježíš, uzrel člověka slepého od narození. 2 I otázali se učedníci jeho, řouce: Mistře, kdo jest zhřešil, tento-li, čili rodičové jeho, že se slepý narodil? 3 Odpověděl Ježíš: Ani tento nezhřešil, ani rodičové jeho, ale aby zjeveni byli skutkové Boží na něm. 4 Ját' musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal, dokudž den jest. Přicházít' noc, kdyžto žádný nebude mocí dělati. 5 Dokudž jsem na světě, Světlo jsem světa. 6 To pověděv, plinul na zemi, a učinil bláto z sliny, i pomazal tím blátem oči slepého. 7 A řekl jemu: Jdi, umej se v rybníku Siloe, jenž se vykládá: Poslaný. A on šel a umyl se, i přišel, vida. 8 Sousedé

pak a ti, kteříž jej prve vídali slepého, řekli: Však tento Odpověděli a řekli jemu: Ty jsi všecken se v hříších jest, kterýž sedával a žebral? **9** Jiní pravili, že ten jest, narodil, a ty nás učíš? I vyhnali jej ven. **35** Uslyšel a jiní, že jest podoben k němu. Ale on pravil: Já jsem. pak Ježíš, že jsou jej vyhnali ven. A když jej nalezl, **10** Tedy řekli jemu: Kterak jsou otevřiny oči tvé? **11** On řekl jemu: Věříš-liž ty v Syna Božího? **36** Odpověděl odpověděl a řekl: Ělověk ten, kterýž slove Ježíš, bláto on a řekl: I kdož jest, Pane, abych věřil v něho? **37** I učinil a pomazal oči mých, a řekl mi: Jdi k rybníku svět, aby ti, kteříž nevidí, viděli, a ti, jenž vidí, aby **12** Byla pak sobota, když Ježíš učinil bláto a otevřel slepí byli. **40** I slyšeli to někteří z farizeů, kteříž s ním oči jeho. **13** I tázali se ho opět i farizeové, kterak by byli, a řekli jemu: Zdali i my slepí jsme? **41** Řekl jim prozřel. On pak řekl jim: Bláto položil mi na oči, a Ježíš: Byste slepí byli, hříchu byste neměli; ale nyní umyl jsem se, i vidím. **16** Tedy některí z farizeů řekli: pravíte: Vidíme, protož hřich váš zůstává.

Tento člověk není z Boha, nebo neostříhá soboty. Jiní pravili: Kterak může člověk hříšný takové divy činiti? I byla různice mezi nimi. **17** Tedy řekli opět slepému: Co ty o něm pravíš, že otevřel oči tvé? A on řekl: Že prorok jest. **18** I nevěřili Židé o něm, by slepý byl a prozřel, až povolali rodiče toho, kterýž byl prozřel. **19** A otázali se jich, řkouc: Jest-li ten syn váš, o kterémž vy pravíte, že by se slepý narodil? Kterakž pak nyní vidí? **20** Odpověděli jim rodičové jeho a řekli: Vímet, že tento jest syn nás a že se slepý narodil. **21** Ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo jest otevřel oči jeho, myť nevíme. Však má léta, ptejte se ho, on sám za sebe mluviti bude. **22** Tak mluvili rodičové jeho, že se báli Židů; nebo již tak byli uložili Židé, kdož by ho koli vyznal Kristem, aby byl vyobcován ze školy. **23** Protož řekli rodičové jeho: Mát léta, ptejte se jeho. **24** I zavolali po druhé člověka toho, kterýž býval slepý, a řekli jemu: Vzdej chválu Bohu. My víme, že člověk ten hříšník jest. **25** I odpověděl on a řekl: Jestli hříšník, nevím, než to vím, že byv slepý, již nyní vidím. **26** I řekli jemu opět: Cot' učinil? Kterak otevřel oči tvé? **27** Odpověděl jim: Již jsem vám pověděl, a neslyšeli jste? Což opět chcete slyšeti? Zdalíž i vy chcete učedlníci jeho býti? **28** I zlorečili jemu a řekli: Budíž ty sám učedlníkem jeho, ale myť jsme Mojžíšovi učedlníci. **29** My víme, že Mojžíšovi mluvil Bůh, tento pak nevíme, odkud jest. **30** Odpověděl ten člověk a řekl jim: Tot' jest jistě divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel oči mé. **31** Víme pak, že Bůh hříšníků neslyší, ale kdo by byl ctitel Boží a vůli jeho činil by, toho slyší. **32** Od věku není slýcháno, aby kdo otevřel oči slepého tak narozeného. (aiōn g165) **33** Byť tento nebyl od Boha, nemohlť by nic učiniti. **34**

10 Amen, amen pravím vám: Kdož nevchází dveřmi do ovčince ovcí, ale vchází jinudy, ten zloděj jest a lotr. **2** Ale kdož vchází dveřmi, pastýř jest ovcí. **3** Tomut' vrátný otvídá, a ovce hlas jeho slyší, a on svých vlastních ovcí ze jména povolává, a vyvodí je. **4** A jakž ovce své vlastní ven vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho. **5** Ale cizího nikoli následovati nebudou, ale utekou od něho; nebo neznají hlasů cizích. **6** To přísloví pověděl jim Ježíš, ale oni nevěděli, co by to bylo, což jim mluvil. **7** Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že já jsem dveře ovcí. **8** Všickni, kolikož jich koli přede mnou přišlo, zloději jsou a lotři, ale neslyšely jich ovce. **9** Já jsem dveře. Skrze mne všeli by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne. **10** Zloděj nepřichází, jediné aby kradl a mordoval a hubil; já jsem přišel, aby život měly, a hojně aby měly. **11** Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. **12** Ale nájemník a ten, kterýž není pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhnání ovce. **13** Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce. **14** Já jsem ten dobrý pastýř, a znám' ovce své, a znají' mne mé. **15** Jakož mne zná Otec, tak i já znám Otce, a duši svou pokládám za ovce. **16** A mámt' i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I tyť musím přivéstí, a hlas můj slyšeti budou. A budet' jeden ovčinec a jeden pastýř. **17** Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal. **18** Nižádnýť jí neběře ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položiti ji, a mám moc zase vzítí ji. To přikázání vzal jsem od Otce svého. **19** Tedy stala se opět různice mezi Židy

pro ty řeči. **20** A pravili mnozí z nich: ľábelství má a **5** Miloval pak Ježíš Martu i sestru její i Lazara. **6** A blázni. Co ho posloucháte? **21** Jiní pravili: Tato slova jakž uslyšel, že by nemocen byl, i pozůstal za dva dny nejsou dăbelství majícího. Zdaliž dăbelství může na tom místě, kdež byl. **7** Potom pak dí učedlníkům: slepých oči otvírat? **22** I bylo posvícení v Jeruzalémě, Pojdme zase do Judstva. **8** Řekli jemu učedlníci: a zima byla. **23** I procházel se Ježíš v chrámě po Mistře, nyní hledali tě Židé kamenovat, a ty zase siřci Šalomounově. **24** Tedy obstoupili jej Židé, a tam chceš jít? **9** Odpověděl Ježíš: Však dvanácte řekli jemu: Dokudž duši naši držíš? Jestliže jsi ty hodin za den jest. Chodí-li kdo ve dne, neurazí se; Kristus, pověz nám zjevně. **25** Odpověděl jim Ježíš: nebo světlo tohoto světa vidí. **10** Paklít' by kdo chodil Pověděl jsem vám, a nevěříte. Skutkové, kteréž já v noci, urazíť se; nebo světla není v něm. **11** To činím ve jméně Otce svého, tit' svědectví vydávají o pověděl, a potom dí jím: Lazar, přítel nás, spí, ale mně. **26** Ale vy nevěříte, nebo nejste z ovcí mých, jdut', abych jez ze sna probudil. **12** I řekli učedlníci jakož jsem vám pověděl. **27** Nebo ovce mé hlas jeho: Pane, spí-lit', zdráv bude. **13** Ale Ježíš řekl o můj slyší, a já je znám, a následujíť mne. **28** A jáť smrti jeho, oni pak domnívali se, že by o spání sna život věčný dávám jím, a nezahynout' na věky, aniž mluvil. **14** Tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar umřel. **15** jich kdo vytrhne z ruky mé. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** A raduj se pro vás, že jsem tam nebyl, abyste věřili. Otec můj, kterýž mi je dal, většíť jest nade všecky, Ale pojďme k němu. **16** I řekl Tomáš, kterýž slove a žádnýť jich nemůže vytrhnouti z ruky Otce mého. Didymus, spoluucedlníkům: Pojdme i my, abychom **30** Já a Otec jedno jsme. **31** Tedy zchápal opět zemřeli s ním. **17** Tedy přišel Ježíš, i nalezl ho již čtyři kamení Židé, aby jej kamenovali. **32** Odpověděl jim dni v hrobě pochovaného. **18** Byla pak Betany blízko Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce od Jeruzaléma, okolo honů patnácte. **19** Mnozí pak z svého. Pro který z těch skutků kamenujete mne? **33** Židů byli přišli k Martě a Mariji, aby je těšili pro smrt Odpověděl jemu Židé, řouce: Pro dobrý skutek tebe bratra jejich. **20** Tedy Marta, jakž uslyšela, že Ježíš nekamenujeme, ale pro rouhání, totiž že ty, člověk jde, vyšla proti němu, ale Maria doma seděla. **21** I jsa, děláš se Bohem. **34** Odpověděl jim Ježíš: Však řekla Marta k Ježíšovi: Pane, kdybys ty byl zde, bratr psáno jest v Zákoně vašem: Já jsem řekl: Bohové můj byl by neumřel. **22** Ale i nyníť vím, že cožkoli jste. **35** Poněvadž ty nazval bohy, k nimžto řeč Boží požádal bys od Boha, dá tobě Bůh. **23** Dí jí Ježíš: stala se, a nemůžet' zrušeno býti Písma, **36** Kterakž Vstanet' bratr tvůj. **24** Řekla jemu Marta: Vím, že tedy o mně, kteréhož posvětil Otec a poslal na svět, vstane při vzkříšení v den nejposlednější. **25** Řekl jí vy pravíte, že se rouhám, že jsem řekl: Syn Boží Ježíš: Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byt' jsem? **37** Nečiním-lit' skutků Otce svého, nevěřte mi. pak i umřel, živ bude. **26** A každý, kdož jest živ, a věří **38** Paklít' činím, tedy byste pak mně nevěřili, aspoň ve mne, neumřet' na věky. Věříš-li tomu? (aiōn g165) **27** skutkům věřte, abyste poznali a věřili, že Otec ve Řekla jemu: Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že jsi ty mně jest, a já v něm. **39** Tedy opět hledali ho jítí, ale Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijíti na svět. **28** A když on vyšel z rukou jejich. **40** I odšel opět za Jordán na to pověděla, odešla a zavolala tajně Marie, sestry to místo, kdež nejprv Jan křtil, a pozůstal tam. **41** I své, řukci: Mistr zde jest, a volá tebe. **29** Ona jakž přišla k němu mnozí, a pravili: Jan zajisté žádného to uslyšela, vstala rychle, a šla k němu. **30** (Ještě divu neučinil, ale všecko, cožkoli mluvil Jan o tomto, pak byl Ježíš nepřišel do městečka, ale byl na tom pravé bylo. **42** A mnozí tam uvěřili v něho. místě, kdež vyšla byla proti němu Marta.) **31** Tedy Židé, kteríž s ní byli v domě a těšili ji, viděvše Mariji, že jest rychle vstala a vyšla, šli za ní, řouce: Jde k hrobu, aby tam plakala. **32** Ale Maria, když tam přišla, kdež byl Ježíš, uřevši jej, padla k nohám jeho, a řekla jemu: Pane, bys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel. **33** Ježíš pak jakž uzřel, ana pláče, i Židy, kteríž byli s ní přišli, ani pláčí, zastonal duchem, a zkormoutil se. **34** A řekl: Kdež jste jej položili? Řkou

jemu: Pane, pojď a pohled'. 35 I zaplakal Ježíš. 36 Marta posluhovala, Lazar pak byl jeden z stolících s Tedy řekli Židé: Aj, kterak ho miloval! 37 Některí pak nimi. 3 Maria pak vzavší libru masti drahé z nardu z nich řekli: Nemohl-liž jest tento, kterýž otevřel oči výborného, pomazala noh Ježíšových, a vytřela vlasy slepého, učiniti i toho, aby tento neumřel? 38 Ježíš svými nohy jeho. I naplněn jest dům vůní té masti. 4 pak opět zastonav sám v sobě, přišel k hrobu. Byla Tedy řekl jeden z učedníků jeho, Jidáš, syn Šimona pak jeskyně, a kámen byl svrchu položen na ni. 39 I Iskariotského, kterýž jej měl zraditi: 5 Proč tato mast dí Ježíš: Zdvihněte kámen. Řekla jemu Marta, sestra není prodána za tři sta peněz, a není dáno chudým? toho mrtvého: Pane, již' smrdí; nebo čtyři dni v hrobě 6 To pak řekl, ne že by měl péči o chudé, ale že zloděj jest. 40 Dí jí Ježíš: Všakt' jsem řekl, že budeš-li věřiti, byl, a měšec měl, a to, což do něho kladeno bylo, uzříš slávu Boží. 41 Tedy zdvihli kámen, kdež byl nosil. 7 Tedy řekl Ježíš: Nech jí, ke dni pohřebu mého mrtvý pochován. Ježíš pak pozdvihl vzhůru oči a řekl: zachovala to. 8 Chudé zajisté vždycky máte s sebou, Oče, děkuji tobě, že jsi mne slyšel. 42 Já zajisté vím, ale mne ne vždycky mítí budete. 9 Zvěděl pak zástup že ty mne vždycky slyšíš, ale pro zástup, kterýž okolo veliký z Židů o něm, že by tu byl. I přišli tam, ne pro stojí, řekl jsem, aby věřili, že jsi ty mne poslal. 43 Ježíše toliko, ale také, aby Lazara viděli, kteréhož byl A to pověděv, zavolal hlasem velikým: Lazáře, pojď' vzkřísil z mrtvých. 10 Radili se pak přední kněží, aby i ven! 44 I vyšel, kterýž byl umřel, maje svázané ruce Lazaru zamordovali. 11 Nebo mnozí z Židů odcházeli i nohy rouchami, a tvář jeho šatem byla obvinuta. pro něho, a uvěřili v Ježíše. 12 Potom nazejtí mnohý Řekl jim Ježíš: Rozvěžtež jej, a nechte, at' odejde. 45 zástup, kterýž byl přišel k svátku velikonočnímu, Tedy mnozí z Židů, kteríž byli přišli k Mariji, viděvše, když uslyšeli, že Ježíš jde do Jeruzaléma, 13 Nabrali co jest učinil Ježíš, uvěřili v něho. 46 Některí pak z ratolestí palmových, a vyšli proti němu, a volali: Spas nich odešli k farizeům a pověděli jim, co jest učinil nás! Požehnaný,jenž se běže ve jménu Páně, Král Ježíš. 47 I sešli se přední kněží a farizeové v radu, Izraelský. 14 I dostav Ježíš oslátka, vsedl na ně, jakož a pravili: Co činíme? Tento člověk divy mnohé činí. psáno jest: 15 Neboj se, dcero Sionská, aj. Král tvůj 48 Necháme-li ho tak, všickni uvěří v něho, i přijdu běže se, na oslátku sedě. 16 Tomu pak nesrozuměli Římané, a odejmou místo naše i lid. 49 Jeden pak z učedníků jeho zprvu, ale když oslavěn byl Ježíš, tedy nich, jménem Kaifáš, nejvyšším knězem jsa toho léta, se rozpomenuli, že jest to psáno bylo o něm a že jemu řekl jim: Vy nic nevíte, 50 Aniž co o tom přemyšljujete, to učinili. 17 Vydával pak o něm svědectví zástup, že jest užitečné nám, aby jeden člověk umřel za lid, a kterýž byl s ním, že Lazara povolal z hrobu a vzkřísil ne, aby všecken tento národ zahynul. 51 Toho pak jej z mrtvých. 18 Protož i v cestu vyšel jemu zástup, neřekl sám od sebe, ale nejvyšším knězem byv léta když slyšeli, že by ten div učinil. 19 Tedy farizeové toho, prorokoval, že jest měl Ježíš umříti za tento pravili mezi sebou: Vidíte, že nic neprosíváte? Aj, národ, 52 A netolikou za tento národ, ale také, aby všecken svět postoupil po něm. 20 Byli pak některí syny Boží rozptýlené shromáždil v jedno. 53 Protož Řekové z těch, kteríž přicházívali, aby se modlili v od toho dne spolu se o to radili, aby jej zabil. 54 Ježíš svátek. 21 Ti také přistoupili k Filipovi, kterýž byl pak již nechodil zjevně mezi Židy, ale odšel odtud od Betsaidy Galilejské, a prosili ho, řouce: Pane, do krajiny, kteráž byla blízko pouště, do města, jenž chtěli bychom Ježíše viděti. 22 Přišel Filip a pověděl slove Efraim, a tu bydlil s učedníky svými. 55 Byla pak Ondřejovi, Ondřej pak a Filip pověděli Ježíšovi. 23 blízko velikanoc Židovská. I šli mnozí do Jeruzaléma A Ježíš odpověděl jim, řka: Přišlat' jest hodina, aby z krajiny té před velikonoci, aby se očistili. 56 I hledali oslavěn byl Syn člověka. 24 Amen, amen pravím Ježíše, a rozmlouvali vespolek, v chrámě stojíce: vám: Zrno pšeničné padna v zemi, neumře-li, onot' Co se vám zdá, že nepřišel k svátku? 57 Vydati pak samo zůstane, a paklit' umře, mnohý užitek přinese. byli přední kněží a farizeové mandát, jestliže by kdo 25 Kdož miluje duši svou, ztratit' ji; a kdož nenávidí duše své na tomtoto světě, k životu věčnému ostríhá jí. (aiōnios g166) 26 Slouží-li mi kdo, následuj mne; a kdež jsem já, tuť i můj služebník bude. A bude-li mi kdo sloužiti, poctit' ho Otec můj. 27 Nyní duše

12 Tedy Ježíš šestý den před velikonoc přišel do Betany, kdežto byl Lazar, ten kterýž byl umřel, jehož vzkřísil z mrtvých. 2 I připravili jemu tu večeři, a

má zkormoucena jest, a což dím? Otče, vysvobod' mne z této hodiny. Ale proto jsem přišel k hodině 13 Před svátkem pak velikonočním, věda Ježíš, že přišla hodina jeho, aby šel z tohoto světa k této. 28 Otče, oslaviž jméno své. Tedy přišel hlas s Otci, milovav své, kteríž byli na světě, až do konce je nebe řkoucí: I oslavil jsem, i ještě oslavím. 29 Ten miloval. 2 A když večeřeli, (a dábel již byl vnukl v pak zástup, kterýž tu stál a to slyšel, pravil: Zahřmělo. srdce Jidáše Šimona lškariotského, aby jej zradil,) 3 Jiní pravili: Anděl k němu mluvil. 30 Odpověděl Ježíš Věda Ježíš, že jemu Otec všecko v ruce dal a že od a řekl: Ne pro mnet' hlas tento se stal, ale pro vás. Boha vyšel a k Bohu jde, 4 Vstal od večeře, a složil 31 Nyní' jest soud světa tohoto, nyní kníže světa roucho své, a vzav rouchu, přepásal se. 5 Potom nalil tohoto vyvrženo bude ven. 32 A já budu-lit' povyšen vody do medenice, i počal umývat nohy učedníků a od země, všecky potáhnu k sobě. 33 (To pak povíděl, vytírat rouchou, kterouž byl přepásán. 6 Tedy přišel k znamenaje, kterou by smrtí měl umříti.) 34 Odpověděl Šimonovi Petrovi. A on řekl jemu: Pane, ty mi chceš jemu zástup: My jsme slyšeli z Zákona, že Kristus nohy mýti? 7 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Co já zůstává na věky, a kterakž ty pravíš, že musí být činím, ty nevíš nyní, ale potom zvíš. 8 Dí jemu Petr: povyšen Syn člověka? Kdo jest to Syn člověka? (aiōn g165) 9 Nebudeš tý mytí noh mých na věky. Odpověděl jemu 35 Tedy řekl jim Ježíš: Ještě na malý čas Světlo Ježíš: Neumyji-lit' tebe, nebudeš mítí dílu se mnou. s vámi jest. Chodte, dokud Světlo máte, at' vás tma (aiōn g165) 10 Nebudeš tý mytí noh mých na věky. Odpověděl jemu nezachvátí; nebo kdo chodí ve tmách, neví, kam jde. mé, ale i ruce i hlavu. 11 Řekl jemu Ježíš: Kdož jest 36 Dokud Světlo máte, věřte v Světlo, abyste synové umyt, nepotřebuje, než aby nohy umyl; nebo čist jest Světla byli. Toto povíděl Ježíš, a odšed, skryl se před všecken. I vy čistí jste, ale ne všickni. 12 Nebo věděl nimi. 37 A ačkoli tak mnohá znamení činil před nimi, o zrádci svém; protož řekl: Ne všickni čistí jste. 13 však jsou neuvěřili v něho, 38 Aby se naplnila řeč Když pak umyl nohy jejich a vzal na sebe roucho Izaiáše proroka, kterouž povíděl: Pane, kdo uvěřil své, posadiv se za stůl zase, řekl jím: Víte-liž, co kázaní našemu a rámě Páně komu jest zjeveno? 39 jsem učinil vám? 14 Vy nazýváte mne Mistrem a Ale protot' jsou nemohli věřiti, neb opět Izaiáš řekl: 40 Pánem, a dobře pravíte, jsem' zajisté. 15 Poněvadž Oslepl oči jejich a zatvrdil srdce jejich, aby očima tedy já umyl jsem nohy vaše, Pán a Mistr, i vy máte neviděli a srdcem nerozuměli a neobrátili se, abych jeden druhému nohy umývali. 16 Příklad zajisté dal jich neuzdravil. 41 To povíděl Izaiáš, když viděl slávu jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy též jeho a mluvil o něm. 42 A ačkoli mnozí z knížat uvěřili činili. 17 Znáte-li tyto věci, blahoslagení jste, budete-než slávu Boží. 44 Ježíš pak zvolal a řekl: Kdo věří li je činiti. 18 Ne o všeckt' vás pravím. Já vím, které ve mne, ne ve mnet' věří, ale v toho, jenž mne poslal. jsem vyvolil, ale musí to být, aby se naplnilo písmo: 45 A kdož vidí mne, vidí toho, kterýž mne poslal. 46 Ten, jenž jí chléb se mnou, pozdvihl proti mně paty Já Světlo na svět jsem přišel, aby žádný, kdož věří ve své. 19 Nyní pravím vám, prve než by se to stalo, mne, ve tmě nezůstal. 47 A slyšel-lit' by kdo slova má, abyste, když se stane, uvěřili, že já jsem. 20 Amen, a nevěřil by, já' ho nesoudím; nebo nepríšel jsem, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, kohož bych já abych soudil svět, ale abych spasen učinil svět. 48 poslal, mnet' přijímá; a kdož mne přijímá, přijímá toho, Kdož mnou pohrdá a nepřijímá slov mých, máť, kdo kterýž mne poslal. 21 A to povíděl Ježíš, zkormoutil by jej soudil. Slova, kteráž jsem mluvil, tať' jež souditi se v duchu, a osvědčil, řka: Amen, amen pravím budou v nejposlednejší den. 49 Nebo já sám od sebe vám, že jeden z vás mne zradí. 22 Tedy učedníci jsem nemluvil, ale ten, jenž mne poslal, Otec, on mi vzhlédal na sebe vespolek, pochybujíce, o kom by přikázání dal, co bych měl praviti a mluvit. 50 A vím, to pravil. 23 Byl pak jeden z učedníků Ježíšových, že přikázání jeho jest život věčný. A protož, což já mluvím, jakž mi povíděl Otec, takt' mluvím. (aiōnios Protož tomu návěští dal Šimon Petr, aby se zeptal, g166) 24 kdo by to byl, o němž praví? 25 A on odpočívají na prsech Ježíšových, řekl jemu: Pane, kdo jest?

26 Odpověděl Ježíš: Ten jest, komuž já omočené pro samy skutky věřte mi. **12** Amen, amen pravím skyvy chleba podám. A omočiv skyvu chleba, podal vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. **27** A hned po činiti bude, a větší nad ty činiti bude. Nebo já jdu k vzetí toho chleba vstoupil do něho satan. I řekl jemu Otci svému. **13** A jestliže byste co prosili ve jménu Ježíš: Co činíš, čiř spěšně. **28** Tomu pak žádný z mého, tot' učiním, aby oslavěn byl Otec v Synu. **14** přísedících nerozuměl, k čemu by jemu to řekl. **29** Budete-li zač prositi ve jménu mého, jáť učiním. **15** Nebo někteří se domnívali, poněvadž Jidáš měsíc Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte. **16** A jáť měl, že by jemu řekl Ježíš: Nakup těch věcí, kterýchž prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby jest nám potřebí k svátku, anebo aby něco chudým s vámi zůstal na věky, (aiōn g165) **17** Ducha pravdy, dal. **30** A on vzav skyvu chleba, hned vyšel. A byla již jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho noc. **31** Když pak on vyšel, dí Ježíš: Nyní' oslavěn zná, ale vy znáte jej, nebt' u vás přebývá a vás jest Syn člověka, a Bůh oslavěn jest v něm. **32** A bude. **18** Neopustím' vás sirotků, přijďut' k vám. **19** poněvadž Bůh oslavěn jest v něm, i Bůh oslaví jej Ještě maličko, a svět mne již neuzří, ale vy uzříte sám v sobě, a to hned oslaví jej. **33** Synáčkové, ještě mne; nebo já živ jsem, a i vy živí budete. **20** V ten den maličko s vámi jsem. Hledati mne budete, a jakož vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já jsem řekl Židům: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti, tak vás. **21** Kdož by měl přikázání má a ostříhal jich, i vám pravím nyní. **34** Přikázání nové dávám vám, ont' jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati a vás, tak abyste i vy milovali jeden druhého. **35** Po zjevím jemu samého sebe. **22** Řekl jemu Judas, ne tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li onen Iškariotský: Pane, jakž jest to, že sebe nám míti lásku jedni k druhým. **36** Dí jemu Šimon Petr: zjevit chceš, a ne světu? **23** Odpověděl Ježíš a řekl Pane, kam jdeš? Odpověděl mu Ježíš: Kam já jdu, jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostříhati bude, nemůžeš ty nyní jít za mnou, ale půjdeš potom. **37** Dí a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a jemu Petr: Pane, proč bych nemohl nyní jít za tebou? přibytek u něho učiníme. **24** Kdož pak nemiluje mne, A já duši svou za tebe položím. **38** Odpověděl jemu slov mých neostříhá; a slovo, kteréž slyšíte, není' mé, Ježíš: Duši svou za mne položíš? Amen pravím tobě: ale toho, kterýž mne poslal, Otcovo. **25** Toto mluvil Nezapívát' kohout, až mne třikrát zapříš.

14 Nermutíž se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. **2** V domu Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. **3** Jdut, abych vám připravil místo. A odejdu-lit', a připravím vám místo, zaset' příjdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli. **4** A kam já jdu, víte, i cestu víte. **5** Dí jemu Tomáš: Pane, nevíme, kam jdeš. A kterak můžeme cestu věděti? **6** Dí jemu Ježíš: Já jsem cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne. **7** Byste znali mne, také i Otce mého znali byste; a již nyní jej znáte, a viděli jste ho. **8** Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dosti' jest nám. **9** Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterak ty pravíš: Ukaž nám Otce? **10** A což nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebývaje, ont' činí skutky. **11** Věřítež kterouž jsem mluvil vám. **4** Zůstaňtež ve mně, a mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; nebo aspoň já vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama

jsem vám, u vás přebývaje. **26** Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mého, ont' vás naučí všemu a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám. **27** Pokoj zůstavuji vám, pokoj můj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutíž se srdce vaše, ani strachuj. **28** Slyšeli jste, že já řekl jsem vám: Jdu, a zase příjdu k vám. Kdybyste mne milovali, radovali byste se jistě, že jsem řekl: Jdu k Otci; nebo Otec větší mne jest. **29** A nyní pověděl jsem vám, prve nežli by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili. **30** Již nemnoho mluvit budu s vámi; nebot' jde Kníže tohoto světa, ale nemát' nic na mně. **31** Ale aby poznal svět, že miluje Otce, a jakož mi přikázání dal Otec, tak činím. Vstaněte, pojďme odtud.

15 Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař jest **2** Každou ratolest, kteráž ve mně nenese ovoce, odřezeuje, a každou, kteráž nese ovoce, čistí, aby hojnější ovoce nesla. **3** Již vy čisti jste pro řeč, Otec ve mně přebývaje, ont' činí skutky. **4** Zůstaňtež ve mně, a mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; nebo aspoň já vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama

od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tent' svědectví leč zůstanete ve mně. 5 Já jsem vinný kmen a vy vydávati bude o mně. 27 Ano i vy svědectví vydávati ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese budete, nebo od počátku se mnou jste. 6 ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti. 6 Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako ratolest, a uschnet', a sberout' ty ratolesti a na oheň uvrhou a shořít'. 7 Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-lit' v vás, což byste koli chtěli, proste, a stanet' se vám. 8 V tomto bývá oslagen Otec můj, když ovoce nesete hojně, a takt' budete moji učedníci. 9 Jakož miloval mne Otec, tak i já miloval jsem vás. Zůstaňtež v milování mé. 10 Budete-li zachovávati přikázání má, zůstanete v mému milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování. 11 Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstala v vás, a radost vaše aby byla plná. 12 Toto' jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako i já miloval jsem vás. 13 Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátely své. 14 Vy přátelé moji jste, učiníte-li to, což já přikazují vám. 15 Již vás nebudu více nazývati služebníky, nebo služebník neví, co by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přáteli, nebo všecko, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznamil jsem vám. 16 Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil a postavil, abyste šli a ovoce přinesli, a ovoce vaše aby zůstalo, aby zač byste koli prosili Otce ve jménu mému, dal vám. 17 To přikazuji vám, abyste se milovali vespolek. 18 Jestližet' vás svět nenávidí, víte, žeť jest mne prve než vás v nenávisti měl. 19 Byste byli z světa, svět, což jest jeho, miloval by; že pak nejste z světa, ale já z světa vyvolil jsem vás, protož vás svět nenávidí. 20 Pamatuje na řeč mou, kterouž jsem já mluvil vám: Neníť služebník větší nežli pán jeho. Poněvadž se mně protivili, i vám' se protiviti budou; poněvadž jsou řeči mé šetřili, i vaši šetřiti budou. 21 Ale toto všecko učiní vám pro jméno mé; nebo neznají toho, jenž mne poslal. 22 Kdybych byl nepřesl a nemluvil jim, hřichu by neměli; ale nyní výmlovy nemají z hřichu svého. 23 Kdož mne nenávidí, i Otcet' mého nenávidí. 24 Bych byl skutků nečinil mezi nimi, jichžto žádný jiný nečinil, hřichu by neměli; ale nyní jsou i viděli, i nenáviděli, i mne i Otce mého. 25 Ale musilo tak být, aby se naplnila řeč, kteráž v Zákoně jejich napsána jest: že v nenávisti měli mne bez příčiny. 26 Když pak přijde Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce,

16 Toto mluvil jsem vám, abyste se nezhoršili. 2 Vypovědít' vás ze škol, ano přijdet' čas, že všeliký, kdož vás mordovati bude, domnívati se bude, že tím Bohu slouží. 3 A toť učiní vám proto, že nepoznali Otce ani mne. 4 Ale toto mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já to předpověděl vám. Tohot' jsem vám s počátku nemluvil, neb jsem byl s vámi. 5 Nyní pak jdu k tomu, kterýž mne poslal, a žádný z vás neptá se mne: Kam jdeš? 6 Ale že jsem vám tyto věci mluvil, zámutek naplnil srdce vaše. 7 Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-lit', Utěšitel nepřijde k vám; a paklít' odejdu, pošli ho k vám. 8 A onť přijda, obviňovati bude svět z hřichu, a z spravedlnosti, a z soudu. 9 Z hřichu zajisté, že nevěří ve mne; 10 A z spravedlnosti, že jdu k Otci, a již více neuzříte mne; 11 Z soudu pak, že Kníže tohoto světa již jest odsouzeno. 12 Ještět' bych měl mnoho mluvit vám, ale nemůžete snéstí nyní. 13 Ale když přijde ten Duch pravdy, uvedet' vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluviti sám od sebe, ale cožkoli uslyší, tot' mluviti bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám. 14 Onť mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám. 15 Všecko, cožkoli má Otec, mé jest. Protož jsem řekl, že z mého vezme, a zvěstuje vám. 16 Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne; nebo já jdu k Otci. 17 I řekli některí z učedníků jeho mezi sebou: Co jest to, že praví nám: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne, a že já jdu k Otci? 18 Protož pravili: Co jest to, že praví: Maličko? Nevíme, co praví. 19 I poznal Ježíš, že se ho chtěli otázati. I řekl jím: O tom třízete mezi sebou, že jsem řekl: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne? 20 Amen, amen pravím vám, že plakati a kvílití budete vy, ale svět se bude radovati; vy pak se budete rmoutiti, ale zámutek vás obrátit' se v radost. 21 Žena, když rodí, zámutek má, nebo přišla hodina její; ale když porodí dítě, již nepamatuje na soužení, pro radost, že se narodil člověk na svět. 22 Protož i vy zámutek máte nyní, ale opět uzří vás, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší žádný neodejme od vás. 23 A v ten den nebudeste se mne tázati o ničemž. Amen, amen

právím vám: Že zač byste koli prosili Otce ve jménu mému, dát' vám. 24 Až dosavad za nic jste neprosili ve jménu mému. Prostež, a vezmete, aby radost vašu doplněna byla. 25 Toto v příslivých mluvil jsem vám; nenáviděl; nebo nejsou z světa, jako i já nejsem z přijet' hodina, když již ne v příslivých budu mluvit' světa. 15 Neprosímt', abys je vzal z světa, ale abys vám, ale zjevně o Otci svém zvestovat budu vám. 26 jich zachoval od zlého. 16 Z světě nejsou, jakož i V ten den ve jménu mému prospiti budete, a nepravímt' já nejsem z světa. 17 Posvěti jich v pravdě své, vám, že já budu prospiti Otce za vás. 27 Nebo sám slovo tvé pravda jest. 18 Jakož jsi mne poslal na svět, Otec miluje vás, protože jste vy mne milovali, a i já jsem je poslal na svět. 19 A já posvěcuji sebe uvěřili, že jsem já od Boha vyšel. 28 Vyšel' jsem od samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě. 20 Otce, a přišel jsem na svět; a opět opouštím svět, Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrže a jdu k Otci. 29 Řkou jemu učedníci jeho: Aj, nyní slovo jejich mají uvěřiti ve mne, 21 Aby všickni jedno zjevně mluvíš, a přísliví žádného nepravíš. 30 Nyní byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás víme, že víš všecko, a nepotřebuješ, aby se kdo jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. 22 A já tebe tázal. Skrze to věříme, že jsi od Boha přišel. slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, 31 Odpověděl jim Ježíš: Nyní věříte. 32 Aj, přijdet' jakož i my jedno jsme. 23 Já v nich, a ty ve mně, aby hodina, anobrž již přišla, že se rozprchnete jeden každý k svému, a mne samému necháte. Ale nejsemt' sám, nebo Otec se mnou jest. 33 Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě soužení sám, nebo Otec se mnou jest. 24 Otče, kteréž jsi mi dal, chcit', kdež jsem já, aby i vám, abyste se mnou, aby hleděli na slávu mou, kterouž mít budete, ale doufejtež, iáť jsem přemohl svět. syn zatracení, aby #se Písmo naplnilo. 13 Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby měl radost mou plnou v sobě. 14 Já jsem jim dal slovo tvé, a svět jich

17 To pověděv Ježíš, i pozdvihl očí svých k nebi
a řekl: Otče, přišlat' jest hodina, oslavíž Syna
svého, aby i Syn tvůj oslavil tebe; **z** Jakož jsi dal
jemu moc nad každým člověkem, aby tém všechném,
kteréž jsi dal jemu, on život věčný dal. (aiōnios g166) **3**

Totot' jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista. (aiōnos g166) 4 Ját' jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil. 5 A nyní oslavíš ty mne, Otče, u sebe samého, slávou, kterouž jsem měl u tebe, prve nezli svět byl. 6 Oznámil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvoji' jsou byli, a mně jsi je dal, a řec tvou zachovali. 7 A nyní poznali, že všecky věci, kteréž jsi mi dal, od tebe jsou. 8 Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali vpravdě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal. 9 Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou. 10 A všecky věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a já oslagen jsem v nich. 11 Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, at' by byli jedno jako i my. 12 Dokudž jsem s nimi byl na světě, já jsem jich ostříhal ve jménu tvém. Kteréž jsi mi dal, zachoval jsem, a žádný z nich nezahynul, než

oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kterouž
mi dal; nebo jsi mne miloval před ustanovením světa.
25 Otče spravedlivý, tebet' jest svět nepoznal, ale já
sem tebe poznal, a i tito poznali, že jsi ty mne posílal.
26 A známět' jsem jim učinil jméno tvé, a ještě známo
učiním, aby to milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo
v nich, a i já v nich.

18 To když pověděl Ježíš, vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kdež byla zahrada; do kteréžto všel on i učedníci jeho. **2** Věděl pak i Jidáš, zrácce jeho, to místo; nebo často chodíval tam Ježíš s učedníky svými. **3** Protož Jidáš pojav s sebou zástup, a od předních kněží a farizeů služebníky, přišel tam s lucernami a s pochodněmi a s zbrojí. **4** Ježíš pak věda všecko, což přijít mělo na něj, vyšed proti nim, řekl jim: Koho hledáte? **5** Odpověděli mu: Ježíše Nazaretského. Řekl jim Ježíš: Ját' jsem. Stál pak s nimi i Jidáš, zrácce jeho. **6** A jakž řekl im: Já jsem, postoupili nazpět, a padli na zem. **7** I ptázel se jich opět: Koho hledáte? A oni řekli: Ježíše Nazaretského. **8** Odpověděl Ježíš: Pověděl jsem vám, že já jsem. Poněvadž tedy mne hledáte, nechtež chtít, at' odejdou. **9** Aby se naplnila řeč, kterouž byl pověděl: že které jsi mi dal, neztratil jsem z nich žádného. **10** Tedy Šimon Petr, maje meč, vytrhl jej a udeřil služebníka nejvyššího kněze a utále mu ucho heho pravé. A bylo jméno služebníka toho Malchus.

11 I řekl Ježíš Petrovi: Schovej meč svůj do pošvy. tobě pověděli o mně? **35** Odpověděl Pilát: Zdaliž jsem Což nemám pít kalicha, kterýž mi dal Otec? **12** Tedy já Žid? Národ tvůj a přední kněží dali mi tebe. Co zástup a hejtman a služebníci Židovští jali Ježíše, a jsi učinil? **36** Odpověděl Ježíš: Království mé není z svázal jej. **13** A vedli ho k Annášovi nejprve; nebo tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, byl test Kaifášův, kterýž byl nejvyšším knězem toho služebníci moji bránili by mne, abych nebyl vydán léta. **14** Kaifáš pak byl ten, kterýž byl radu dal Židům, Židům. Ale nyní mé království není odsud. **37** I řekl že by užitečné bylo, aby člověk jeden umřel za lid. jemu Pilát: Tedy král jsi ty? Dí Ježíš: Ty pravíš, že já **15** Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a jiný učedník. král jsem. Ját' jsem se k tomu narodil, a proto jsem A ten učedník byl znám nejvyššímu knězi, i všel s na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. Každý, Ježíšem do síně nejvyššího kněze. **16** Ale Petr stál u kdož jest z pravdy, slyší hlas můj. **38** Dí jemu Pilát: dveří vně. I vyšel ten druhý učedník, kterýž byl znám Co jest pravda? A když to řekl, opět vyšel k Židům, a nejvyššímu knězi, a promluvil s vrátnou, i uvedl tam dí jím: Já na něm žádné viny nenalézám. **39** Ale jest Petra. **17** Tedy řekla Petrovi děvečka vrátná: Nejsi-liž i obyčej váš, abych vám propustil jednoho vězně na ty z učedníků člověka toho? Řekl on: Nejsem. **18** Stáli velikunoc. Chcete-liž tedy, at' vám propustím Krále pak tu služebníci a pacholci, kterýž oheň udělali, nebo Židovského? **40** I zkřikli opět všickni, řouce: Ne toho, zima bylo, i zhříváli se. A byl s nimi také i Petr, stojí ale Barabbáše. Byl pak Barabbáš lotr.

19 Tedy vzal Pilát Ježíše, a zbičoval jej. **2** A žoldněři zpletše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a pláštěm šarlatovým předěli jej. **3** A říkali: Zdráv bud', Králi Židovský. A dávali jemu poličky. **4** I vyšel opět ven Pilát, a řekl jím: Aj, vyvedu jej vám ven, abyste poznali, žeť na něm žádné viny nenalézám. **5** Tedy vyšel Ježíš ven, nesa trnovou korunu a plášt' šarlatový. I řekl jim Pilát: Aj, člověk. **6** A jakž jej uzřeli přední kněží a služebníci jejich, zkřikli řouce: Ukřížuj, ukřížuj ho. Dí jím Pilát: Vezmětež vy jej a ukřížujte, nebo já na něm viny nenalézám. **7** Odpověděl jemu Židé: My Zákon máme, a podle Zákona našeho mít' umířti, nebo Synem Božím se činil. **8** A když Pilát uslyšel tuto řeč, více se obával. **9** I všel do radného domu zase, a řekl Ježíšovi: Odkud jsi ty? Ale Ježíš nedal jemu odpovědi. **10** Tedy řekl jemu Pilát: Nemluvíš se mnou? Nevíš-liž, že mám moc ukřížovat tě a moc mám propustiti tebe? **11** Odpověděl Ježíš: Neměl bys nade mnou mocí nižádné, byť nebylo dáno s hůry; protož, kdož jest mne tobě vydal, větší' hířch má. **12** Od té chvíle hledal Pilát propustiti ho. Ale Židé volali řouce: Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův; nebo každý, kdož se králem činí, protiví se císaři. **13** Tedy Pilát uslyšev tu řeč, vyvedl ven Ježíše, a sedl na soudné stolici na místě, kteréž slove Litostrotos, a Židovsky Gabbata. **14** A byl den připravování před velikonocí, okolo šesté hodiny. I řekl Židům: Aj, král váš. **15** Oni pak zkřikli: Vezmi, vezmi a ukřížuj jej. Řekl jim Pilát: Krále vašeho ukřížuj? Odpověděl přední kněží: Nemámet krále, než císaře. **16** Tedy

vydal jim ho, aby byl ukřížován. I pojali Ježíše a vedli tělo Ježíšovo. **39** Přišel pak i Nikodém, (kterýž byl jej ven. **17** A on nesa kříž svůj, šel až na místo, prve přišel k Ježíšovi v noci,) nesa smíšení miry a kteréž slove popravné, a Židovsky Golgota. **18** Kdežto aloes okolo sta liber. **40** Tedy vzali tělo Ježíšovo, a ukřížovali ho, a s ním jiné dva s obou stran, a v obvinili je prostěradly s vonnými věcmi, jakž obyčej prostředku Ježíše. **19** Napsal pak i nápis Pilát, a jest Židům se pochovávati. **41** A byla na tom místě, vstavil na kříž. A bylo napsáno: Ježíš Nazaretský, kdež ukřížován byl, zahrada, a v zahradě hrob nový, Král Židovský. **20** Ten pak nápis mnozí z Židů čtli; v němžto ještě žádný nebyl pochován. **42** Protož tu nebo blízko města bylo to místo, kdež ukřížován byl pro den připravování Židovský, že blízko byl hrob, Ježíš. A bylo psáno Židovsky, Řecky a Latině. **21** položili Ježíše.

Tedy přední kněží Židovští řekli Pilátovi: Nepiš: Král Židovský, ale že on řekl: Král Židovský jsem. **22** Odpověděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem. **23** Žoldnéři pak, když Ježíše ukřížovali, vzali roucha jeho, a učinili čtyři díly, každému rytíři díl jeden, vzali také i sukni, kterážto sukně byla nessívaná, ale odvrchu všecka naskrze setkaná. **24** I řekli mezi sebou: Neroztrhujme jí, ale losujme o ni, čí bude. Aby se naplnilo písmo, řekoucí: Rozdělí sobě roucho mé, a o můj oděv metali los. A žoldnéři zajisté tak učinili. **25** Stály pak blízko kříže Ježíšova matka jeho a sestra matky jeho, Maria, manželka Kleofášova, a Maria Magdaléna. **26** Tedy Ježíš uzřev matku a učedlníka tu stojícího, kteréhož miloval, řekl k matce své: Ženo, aj, syn tvůj. **27** Potom řekl učedlníkovi: Aj, matka tvá. A od té hodiny přijal ji učedlník ten k sobě. **28** Potom věda Ježíš, že již všecko jiné dokonáno jest, aby se naplnilo písmo, řekl: Žízním. **29** Byla pak tu postavena nádoba plná octa. Tedy oni naplnili houbu octem, a obloživše yzopem, podali k ústům jeho. **30** A když okusil Ježíš octa, řekl: Dokonánoť jest. A nakloniv hlavy, ducha Otci poručil. **31** Židé pak, aby nezůstala na kříži těla na sobotu, poněvadž byl den připravování, (byl zajisté veliký ten den sobotní,) prosili Pilátá, aby zlámání byli hnátové jejich a aby byli složeni. **32** I přišli žoldnéři, a prvnímu zajisté zlámali hnáty, i druhému, kterýž ukřížován byl s ním. **33** Ale k Ježíšovi příšedše, jakž uzřeli jej již mrtvého, nelámal hnátů jeho. **34** Ale jeden z žoldnéřů bok jeho kopím otevřel, a hned vyšla krev a voda. **35** A ten, jenž viděl, svědectví vydal, a pravé jest svědectví jeho; ont' ví, že pravé věci praví, abyste i vy věřili. **36** Stalo se pak to, aby se naplnilo Písmo: Kost jeho žádná nebude zlámána. **37** A opět jiné Písmo dí: Uzřít', v koho jsou bodli. **38** Potom pak prosil Pilátá Jozef z Arimatie, (kterýž byl učedlník Ježíšův, ale tajný, pro strach Židovský,) aby sňal tělo Ježíšovo. I dopustil Pilát. A on příšed, i sňal

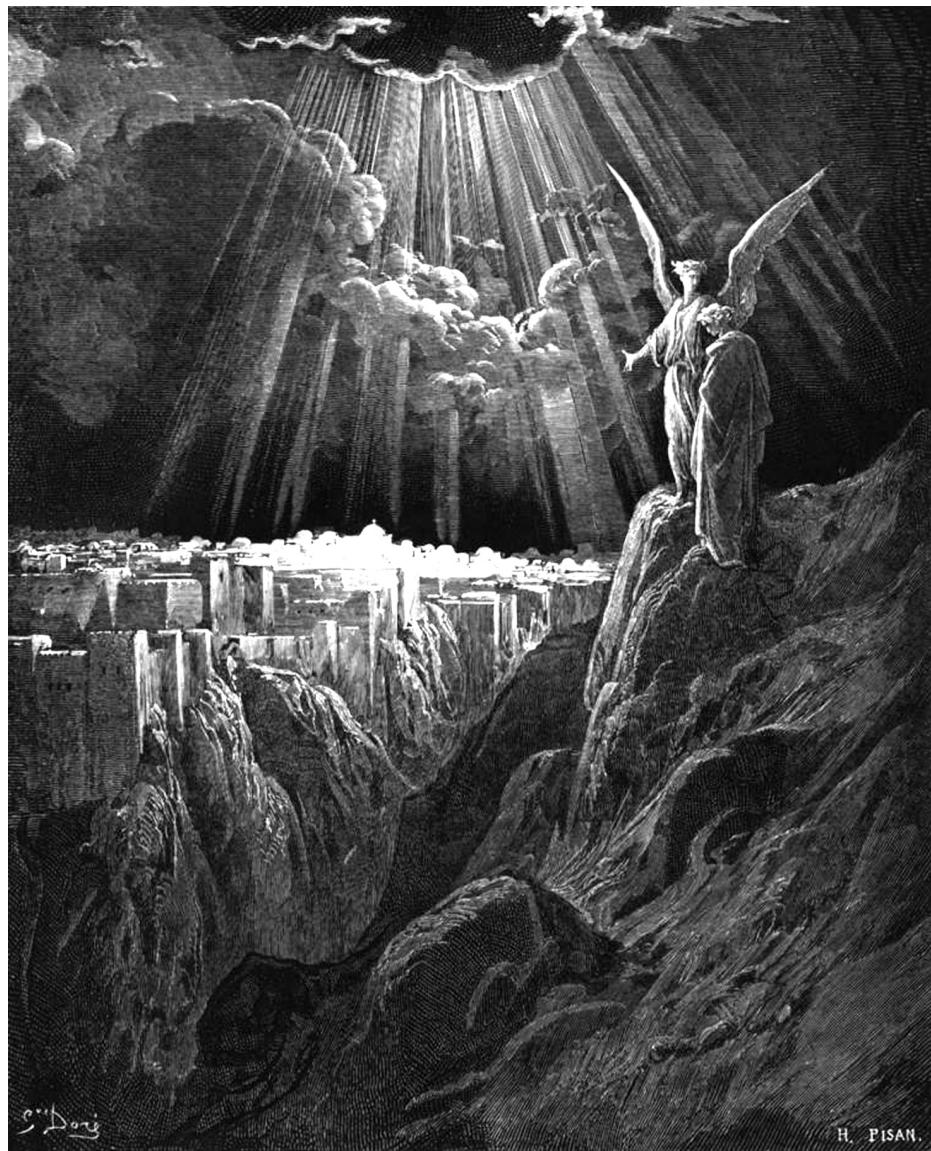
20 První pak den po sobotě Maria Magdaléna přišla ráno k hrobu, když ještě tma bylo. I užela kámen odvalený od hrobu. **21** I běžela odtud a přišla k Šimonovi Petrovi a k jinému učedlníku, jehož miloval Ježíš, a řekla jím: Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kde jsou jej položili. **23** Tedy vyšel Petr a jiný učedlník, a šli k hrobu. **4** I běželi oba spolu. Ale ten druhý učedlník předběhl Petra, a přišel prve k hrobu. **5** A nachýliv se, uzrel prostěradla položená, ale však tam nevšel. **6** Tedy přišel Šimon Petr, za ním jda, a všel do hrobu. I uzrel prostěradla položená, **7** A rouchu, kteráž byla na hlavě jeho, ne s prostěradly položenou, ale obzvláštně svinutou na jednom místě. **8** Potom všel i ten druhý učedlník, kterýž byl prve přišel k hrobu, i uzrel a uvěřil. **9** Nebo ještě neznali Písma, že měl Kristus z mrtvých vstáti. **10** I odešli zase ti učedlníci tam, kdež prve byli. **11** Ale Maria stála u hrobu vně, pláčici. A když plakala, naklonila se do hrobu. **12** A uzrela dva anděly v bílém rouše sedící, jednoho u hlavy a druhého u noh, tu kdež bylo položeno tělo Ježíšovo. **13** Kteřížto řekli jí: Ženo, co pláčeš? I díjim: Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili. **14** To když řekla, obrátila se zpátkem, a uzrela Ježíše, an stojí, ale nevěděla, by Ježíš byl. **15** Dí jí Ježíš: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zahradník byl, řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, at' já jej vezmu. **16** Řekl jí Ježíš: Maria. Obrátvši se ona, řekla jemu: Rabbóni, jenž se vykládá: Mistře. **17** Dí jí Ježíš: Nedotýkejž se mne; neb jsem ještě nevstoupil k Otci svému. Ale jdiž k bratřím mým, a pověz jim: Vstupuji k Otci svému, a k Otci vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu. **18** I přišla Maria Magdaléna, zvěstujici učedlníkům, že by viděla Pána a že jí to pověděl. **19** Když pak byl večer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dveře byly zavřány, kdež byli učedlníci shromážděni, pro strach Židovský, přišel Ježíš, a stál u prostřed, a řekl jim:

Pokoj vám. 20 A to pověděv, ukázal jim ruce i bok sto padesáte a tři. A ačkoli jich tak mnoho bylo, však svůj. I zradovali se učedlníci, vidouce Pána. 21 Tedy neztrhala se sít. 12 Řekl jim Ježíš: Pojdte, obědujte. řekl jim opět: Pokoj vám. Jakož mne poslal Otec, Žádný pak z učedlníků neodvážil se ho otázati: Ty tak i já posílám vás. 22 To pověděv, dechl, a řekl kdo jsi? vědouce, že Pán jest. 13 I přišel Ježíš, a jim: Přijměte Ducha svatého. 23 Kterýmkoli odpustili vzal chléb, a dával jim, i rybu též. 14 To již po třetí byste hřichy, odpouštějí se jim; a kterýmkoli zadrželi ukázal se Ježíš učedlníkům svým, vstav z mrtvých. byste je, zadržání jsou. 24 Tomáš pak jeden ze 15 A když poobědvali, řekl Ježíš Šimonovi Petrovi: dvanácti, jenž sloul Didymus, nebyl s nimi, když byl Šimone, synu Jonášův, miluješ-li mne více nežli tito? přišel Ježíš. 25 I řekli jemu jiní učedlníci: Viděli jsme Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pána. A on řekl jim: Leč užírím v rukou jeho bodení Pasiž beránky mé. 16 Řekl jemu opět po druhé: hřebů, a vpuštím prst svůj v místo hřebů, a ruku svou Šimone Jonášův, miluješ-li mne? Řekl jemu: Ovšem, vložím v bok jeho, nikoli neuvěřím. 26 A po osmi Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž ovce mé. 17 dnech opět učedlníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Řekl jemu po třetí: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? I Přišel Ježíš, a dveře byly zavřány, i stál uprostřed a zarmoutil se Petr proto, že jemu řekl po třetí: Miluješ- řekl: Pokoj vám. 27 Potom řekl k Tomášovi: Vložíš li mne? A odpověděl jemu: Pane, ty znás všecko, prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, ty víš, že tě miluji. Řekl jemu Ježíš: Pasiž ovce mé. a vpušt' v bok můj, a nebudiž nevěřící, ale věřící. 18 Amen, amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, 28 I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Bůh opasovals se a chodíval jsi, kams chtěl; ale když se můj. 29 Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvěřil zstaráš, ztahneš ruce své, a jiný tě opáše, a povede, jsi. Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili. 30 Mnohé kamž ty nechceš. 19 To pak pověděl, znamenaje, zajisté i jiné divy činil Ježíš před obličejem učedlníků kterou by smrtí měl oslaviti Boha. A to pověděv, řekl svých, kteréž nejsou psány v knize této. 31 Ale toto jemu: Pojd' za mnou. 20 I obrátil se Petr, užrel toho psáno jest, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn učedlníka, kteréhož miloval Ježíš, an jde za ním, Boží, a abyste věříce, život věčný měli ve jménu jeho. kterýž i odpočíval za večeří na prsech jeho, a byl řekl:

21 Potom opět zjevil se Ježíš učedlníkům u moře

Tiberiadského. A zjevil se takto: 2 Byli spolu Šimon Petr a Tomáš, jenž sloul Didymus, a Natanael, jenž byl z Kány Galilejské, a synové Zebedeoví, a jiní z učedlníků jeho dva. 3 Dí jím Šimon Petr: Půjdu ryb loviti. Řekli jemu: Půjdeme i my s tebou. I šli, a vstoupili na lodí hned; a té noci nic nepopadli. 4 A když bylo již ráno, stál Ježíš na břehu. Nevěděli však učedlníci, by Ježíš byl. 5 Tedy dí jím Ježíš: Dítky, máte-li jakou krmičku? Odpověděl jemu: Nemáme. 6 On pak řekl jim: Zavrztež sít na pravou stranu lodí, a naleznete. I zavrhl sít a hned nemohli jí táhnouti pro množství ryb. 7 I řekl učedlník ten, kteréhož miloval Ježíš, Petrovi: Pán jest. A Šimon Petr, jakž uslyšel, že Pán jest, opásal se po košíli, (nebo byl nah,) a pustil se do moře. 8 Jiní také učedlníci na lodí plavili se, (nebo nedaleko byli od břehu, asi okolo dvou set loket,) táhnouc sít plhou ryb. 9 A jakž vystoupili na břeh, uzreli řeřavé uhlí a rybu svrchu položenou a chléb. 10 Řekl jim Ježíš: Přineste z ryb, kterýchž jste nalapali nyní. 11 Vstoupil pak Šimon Petr a vytáhl sít na zem, plnou ryb velikých, jichž bylo

Pane, kdo jest ten, kterýž tě zradí? 21 Toho viděv Petr, dí k Ježíšovi: Pane, co pak tento? 22 Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechat, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pojď za mnou. 23 I vyšla řeč ta mezi bratří, že by učedlník ten neměl umříti. A neřekl byl jemu Ježíš, že by neměl umříti, ale řekl: Chci-li ho nechat, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? 24 Tot' jest učedlník ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravé jest svědectví jeho. 25 Jestit' pak i jiných mnoho věcí, kteréž činil Ježíš, kteréž kdyby měly všecky, každá obzvláštně, psány býti, mám za to, že by ten svět nemohl přijíti těch knih, kteréž by napsány byly. Amen.

A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydilit bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa jejich Bohem.

Zjevení Janovo 21:2-3

Zjevení Janovo

19 Potom jsem slyšel veliký hlas velikého zástupu na nebi, řoucího: Haleluiah. Spasení, a sláva, a čest, i moc Pánu Bohu našemu. **2** Neboť jsou praví a spravedliví soudové jeho, kterýž odsoudil nevěstku tu velikou, jenž byla porušila zemi smilstvem svým, a pomstil krve služebníků svých z ruky její. **3** I řekl po druhé: Haleluiah. A dým její vstupoval na věky věků. (aión g165) **4** I padlo čtyřmecítma starců a čtvero zvířat, a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu, řouce: Amen, Haleluiah. **5** I vyšel z trůnu hlas, řoucí: Chvalte Boha našeho všickni služebníci jeho, a kteříž se bojíte jeho, i malí i velcí. **6** A slyšel jsem hlas jako zástupu velikého, a jako hlas vod mnohých, a jako zvuk hromů silných, řoucích: Haleluiah. Kralovalt' jest Pán Bůh náš všemohoucí. **7** Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Neboť' jest příšla svatba Beránkova, a manželka jeho připravila se. **8** A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsout' ospravedlňování svatých. **9** I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svatby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tatot' slova Boží jsou pravá. **10** I padl jsem k nohám jeho, klaněti se jemu chtěje. Ale řekl mi: Hled', abys toho nečinil. Neboť' jsem spoluслužebník tvůj i bratří tvých, těch, jenž mají svědectví Ježíšovo. Bohu se klaněj! Svědectví pak Ježíšovo jestit' duch proroctí. **11** I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, a kteříž v spravedlnosti soudí i bojuje. **12** Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. **13** A byl odín v roucho pokropené krví, a slovet' jméno jeho Slovo Boží. **14** A rytířstvo nebeské jelo za ním na bílých koních, jsouce odíni v kment bílý a čistý. **15** A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil všecky národy. Nebo on bude je spravovati prutem železným; ont' i pres vína hněvu a prchlivosti Boha všemohoucího tlaciti bude. **16** A máť na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králi a Pán pánu. **17** I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, a zkříkl hlasem velikým, řka všechném ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Pojdte a shromaždte se k večeři velikého Boha, **18** Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech

svobodných i služebníků, i malých i velikých. **19** I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na koni, a s rytířstvem jeho. **20** I jata jest šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícim z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

20 I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své. (Abysos g12) **2** I chopil draka, hada toho starého, jenž jest dábel a satan, i svázel jej za tisíc let. **3** A uvrhli ho do propasti, i zavřel jej tam a svrchu nad ním zapečetil, aby nesvodil více národů, až by se vyplnilo tisíc let; neboť potom musí být propuštěn na malý čas. (Abysos g12) **4** I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a viděl jsem duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, anebo na ruce své. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let. **5** Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo tisíc let. A tot' jest první vzkříšení. **6** Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let. **7** A když se vyplní tisíc let, propuštěn bude satanáš z žaláře svého. **8** I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského. **9** I vstoupili na širokost země a obklíčili stany svatých, i to město milé, ale sstoupil oheň od Boha s nebe a spálil je. **10** A dábel, kterýž je svodil, uvržen jest do jezera ohně a síry, kdež jest i šelma, i falešný prorok, a budouť mučeni dnem i nocí na věky věků. (aión g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno. **12** I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevříny jsou. A jiné knihy také jsou otevříny, to jest knihy života, i souzeni jsou mrtví podle toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podle skutků svých. **13** A vydalo moře mrtvé, kteříž byli v něm, tolikéž smrt i peklo vydali ty, kteříž byli v nich byli, i souzeni jsou jeden

každý podle skutků svých. (Hadēs g86) 14 Smrt pak a peklo uvrženi jsou do jezera ohnivého, a tot' jest smrt druhá. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 I ten, kdož není nalezen v knihách života, uvržen jest do jezera ohnivého. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou.

Nebo první nebe a první země byla pominula, a moře již nebylo. 2 A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. 3 I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlit' bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa jejich Bohem. 4 A setřet' Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly. 5 I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Napiš to. Nebot' jsou tato slova věrná a pravá. 6 I dí mi: Již se stalo. Ját' jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Ját' žíznivému dám z studnice vody živé darmo. 7 Kdož zvítezí, obdrží' dědičně všecko, a budut' jemu Bohem, a on mi bude synem. 8 Strašlivým pak, a nevěrným, a ohyzdným, a vražedníkům, a smilníkům, a čarodějnícům, a modlářům, i všechném lhářům, připraven jest díl jejich v jezeře, kterýž hoří ohněm a sirou, jenž jest smrt druhá. (Limnē Pyr g3041 g4442)

9 I přišel ke mně jeden z sedmi andělů, kterýž měli sedm koflíků plných sedmi ran nejposlednějších, a mluvil se mnou, řka: Pojd', ukážit' nevěstu, manželku Beránkovu. 10 I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi město veliké, ten svatý Jeruzalém, sstupující s nebe od Boha, 11 Mající slávu Boží. Jehož světlost byla podobná k kameni nejdražšímu, jako k kameni jaspisu, kterýž by byl způsobu křišťálového, 12 A mělo zed velikou a vysokou, v níž bylo dvanácte bran, a na těch branách dvanácte andělů, a jména napsaná, kterážto jména jsou dvanáctera pokolení synů Izraelských. 13 Od východu slunce brány tři, od půlnoci brány tři, od poledne brány tři, od západu brány tři. 14 A zed městská měla základu dvanácte, a na nich jména dvanácti apoštolů Beránkových. 15 A ten, kterýž mluvil se mnou, měl třtinu zlatou, aby změřil město i brány jeho i zed jeho. 16 Položení města toho čtvrtverhané jest, jehož dlouhost tak veliká jest jako i širokost. I

dlouhost pak jeho, i širokost, i vysokost jedno stejná jest. 17 I změřil zed jeho, a naměřil sto čtyřidceti a čtyři loktů, měrou člověka, kteráž jest míra anděla. 18 A bylo stavení zdi jeho jaspis, město pak samo zlato čisté, podobné sklu čistému. 19 A základové zdi městské všelikým kamenem drahým ozdobeni byli. Základ první byl jaspis, druhý zafir, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, 20 Pátý sardonyx, šestý sardius, sedmý chryzolit, osmý beryllus, devátý topazion, desátý chryzoprasus, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. 21 Dvanácte pak bran dvanácte perel jest, a jedna každá brána jest z jedné perlý; a rynk města zlato čisté jako sklo, kterýž se naskrze prohlédnouti může. 22 Ale chrámu jsem v něm neviděl; nebo Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek. 23 A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby svítily v něm; nebo sláva Boží je osvěcuje, a svíce jeho jest Beránek. 24 A národové lidí k spasení příších, v světle jeho procházetí se budou, a králové zeměstí přenesou slávu a čest svou do něho. 25 A brány jeho nebudou zavírány ve dne; noci zajisté tam nebude. 26 A snesou do něho slávu a čest národu. 27 A nevejdět' do něho nic poskvírujícího, anebo působícího ohyzdnost a lež, než tolíko ti, kterýž napsaní jsou v knihách života Beránkova.

22 I ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova.

2 Uprostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů. 3 A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. 4 A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho budet' na čelích jejich. 5 A noci tam nebude, aniž budou potřebovatí svíce, ani světla slunečného; nebo Pán Bůh je osvěcuje, a kralovati budou na věky věků. (aiōn g165) 6 I řekl mi: Slova tato jsou' věrná a pravá, a Pán, jenž jest Bůh svatých proroků, poslal anděla svého, aby ukázal služebníkům svým, co se dítí musí brzo. 7 Aj, přijďut' rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihu této. 8 Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti se chtěje před nohami anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval. 9 Ale řekl mi: Hleď, abys toho nečinil. Nebot' jsem změřil to město třtinou a vyměřil dvanácte tisíců honů; spolu služebník tvůj a bratří tvých proroků, a těch,

jenž ostříhají slov knihy této. Bohu se klaněj. 10 Potom řekl mi: Nezapečetuj slov proroctví knihy této; nebot' jest blízko čas. 11 Kdo škodí, škodiž ještě; a kdo smrdí, smrdíž ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlniž se ještě; a svatý posvětiž se ještě. 12 A aj, přijdut' brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho. 13 Ját' jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední. 14 Blahoslagení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života a aby branami vešli do města. 15 Vně pak budou psi a čarodějnici, a smilníci, a vražedníci, a modláři, i každý, kdož miluje a činí lež. 16 Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem kořen a rod Davidův, a hvězda jasná a jitřní. 17 A Duch i nevěsta řkou: Pojd'. A kdož slyší, rciž: Přijd'. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo. 18 Osvědčuju' pak každému, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k těmto věcem, žet' jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. 19 A jestliže by kdo ujal něco od slov proroctví tohoto, odejmět' Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, kteréž jsou napsány v knize této. 20 Takt' praví ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech: Jistěť přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši. 21 Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen.

66 Verše

Čeština at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

1 Mojžíšova 9:8 I mluvil Bůh k Noé a synům jeho s ním, řka: 9:9 Já zajisté vcházím v smlouvou svou s vámi, i s semenem vaším po vás, 9:10 A se všelikou duší živou, kteráž jest s vámi, z ptactva, z hovad a ze všech živočichů zemských, kteříž jsou s vámi, ode všech, kteříž vyšli z korábu, až do všelikého živočicha zemského. 9:11 Protož utvruji smlouvou svou s vámi, že nebude vyhlazeno více všeliké tělo vodami potopy; aniž bude více potopa k zkažení země. 9:12 I řekl Bůh: Totot' bude znamení smlouvy, kteréž já dávám, mezi mnou a mezi vámi, a mezi všelikou duší živou, kteráž jest s vámi, po všecky věky. 9:13 Duhu svou postavil jsem na oblaku, a bude na znamení smlouvy mezi mnou a mezi zemí.

2 Mojžíšova 14:13 I řekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stůjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám způsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste viděli dnes, neuzrite nikdy více až na věky. 14:14 Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlčeti budete.

3 Mojžíšova 20:26 Ale budete mi svatí; nebo svatý jsem já Hospodin, a oddělil jsem vás od jiných národů, abyste byli moji.

4 Mojžíšova 6:24 Požehnejž tobě Hospodin, a ostríhejž tebe. 6:25 Osvěť Hospodin tvář svou nad tebou, a bud' milostiv tobě. 6:26 Obratiž Hospodin tvář svou k tobě, a dejž tobě pokoj.

5 Mojžíšova 18:18 Proroka vzbudím jím z prostředku bratří jejich, jako jsi ty, a položím slova má v ústa jeho, a bude jím mluvití všecko, což mu přikáži. 18:19 I budet', že kdo by koli neposlouchal slov mých, kteráž mluvití bude ve jménu mérm, já vyhledávatí budu na něm.

Józua 1:7 Toliko posílř se a udatně sobě počínej, abys ostríhal a činil všecko podlé zákona, kterýž přikázal tobě Mojžíš, služebník můj; neuchyluj se od něho na pravo ani na levo, abys byl opatrný ve všem, k čemuž se obrátíš. 1:8 Neodejdeť kniha zákona tohoto od úst tvých, ale přemyšlovati budeš o něm dnem i nocí, abys ostríhal a činil všecko podlé toho, což psáno jest v něm; nebo tehdáž štěastný budeš na cestách svých, a tehdáž opatrný budeš. 1:9 Zdaliž jsem nepřikázel tobě, řka: Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.

Sudcov 2:7 I sloužil lid Hospodinu po všecky dny Jozue, a po všecky dny starších, kteříž dlouho žívi byli po Jozue, jenž viděli všecky skutky veliké Hospodinovy, kteréž učinil Izraelovi.

Rút 1:16 Ale Rut řekla: Nenuť mne, abych tě opustiti a od tebe odjít měla. Nebo kamž se koli obrátíš, půjdú, a kdekoli bydliti budeš, i já bydliti budu; lid tvůj lid můj, a Bůh tvůj Bůh můj. 1:17 Kdekoliv umřeš, umru, a tu pochována budu. Toto mi učiní Hospodin, a toto přidej, že toliko smrt rozdělí mne s tebou.

1 Samuelova 16:7 Ale Hospodin řekl Samuelovi: Nehled' na tvárnost jeho a na zrůst postavy jeho, nebo jsem ho zavrhli; nebot' nepatřím, nač patří člověk. Ělověk zajisté hledí na to, což jest před očima, ale Hospodin hledí k srdci.

2 Samuelova 7:22 (Protož zveleben jsi Hospodine Bože, nebo není tobě rovného, anobrž není žádného Boha kromě tebe), podlé toho všeho, jakž jsme slýchali ušima svýma.

1 Královská 2:3 A ostříhej přikázaní Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho, a zachovávaje ustanovení jeho, rozkázaní jeho, i soudy jeho i svědectví jeho, jakož psáno jest v zákoně Mojžíšově, at' by se šťastně vedlo, což bys koli činil, i všecko, k čemuž bys se obrátil,

2 Královská 22:19 Poněvadž obměkčeno jest srdce tvé, a ponížils se před tváří Hospodinovou, když jsi slyšel, které věci jsem mluvil proti místu tomuto, a proti obyvatelům jeho, že má přijíti v zpuštění a v zlořečení, a roztrhl jsi roucho své, a plakals přede mnou, i já také uslyšel jsem tě, praví Hospodin.

1 Kronická 29:17 Znám' pak, Bože můj, že ty zptyuješ srdce, a upřímnost oblibuješ; protož já z upřímnosti srdce svého ochotně obětoval jsem toto všecko. Ano i lid tvůj, kterýž se ted' shledal, viděl jsem, jak s radostí chtivě obětuje tobě.

2 Kronická 7:14 A ponižujíce se lid můj, nad nímž jest vzýváno jméno mé, modlili by se, a hledali by tváři mé, a odvrátili by se od cest svých zlých: i já také vyslyším je s nebe, a odpustím hřich jejich, a uzdravím zemi jejich.

Ezdráš 7:10 Nebo Ezdráš byl uložil v srdci svém, aby zpytoval zákon Hospodinův i plnil jej, a aby učil lid Izraelský ustanovením a soudům.

Nehemiac 6:3 Takž jsem poslal k nim posly, řka: Dílo veliké dělám, protož nemohu odjít. Což se má meškatí dílo, když bych je opustě, k vám sjítí mě?

Ester 4:14 Nebo jestliže se umlčíš v tento čas, oddechnutí a vysvobození Židům přijde odjinud, ty pak a dům otce tvého zahynete. A kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království?

Jób 19:25 Ačkoli já vím, že vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví.

Žalmy 23:1 Žalm Davidův. Hospodin jest můj pastýř, nebudu mít nedostatku. 23:2 Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí. 23:3 Duši mou očerstvuje, vodí mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své. 23:4 Byť mi se dostalo jít přes údolí stínu smrti, nebudu' se báti zlého, nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, tot' mne potěšuje. 23:5 Strojíš stůl před oblíčejem mým naproti mým neprátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naléváš, až oplyvá. 23:6 Nadto i dobrata a milosrdenství následovati mne budou po všecky dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy.

Príslavia 3:5 Doufaj v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost pak svou nezpoléhej. 3:6 Na všech cestách svých snažuj se jej poznávati, a onť spravovati bude stezky tvé.

Kazatel 3:10 Viděl jsem zaměstknání, kteréž dal Bůh synům lidským, aby se jím trápili. 3:11 Sám všecko činí ušlechtile časem svým, nýbrž i žádost světa dal v srdce jejich, aby nestihal člověk díla toho, kteréž dělá Bůh, ani počátku ani konce.

Pieseò 2:4 Uvedl mne na hody, maje za korouhev lásku ke mně.

Izaiáš 9:6 Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoj. 9:7 K rozmnožování pak toho knížetství a pokoj, jemuž nebude konce, sedne na stolici Davidově, a na království jeho, až je i v rád uvede, a utvrdí v soudu a v spravedlnosti, od tohoto času až na věky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Jeremiáš 1:4 Stalo se, pravím, slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 1:5 Dříve než jsem tě sformoval v životě, znal jsem tebe, a dříve nežlis vyšel z života, posvětil jsem tě, za proroka národům dal jsem tebe. 1:6 I řekl jsem: Ach, Panovníče Hospodine, aj, neumím mluvit, nebo dítě jsem. 1:7 Ale Hospodin řekl mi: Neříkej, dítě jsem, nýbrž k čemuž tě koli pošli, jdi, a vše, cožt' přikáži, mluv. 1:8 Neboj se jich, nebot' jsem s tebou, abych tě vysvobozoval, dí Hospodin. 1:9 A vztáhna ruku svou Hospodin, dotekl se úst mých, a řekl mi Hospodin: Aj, vložil jsem slova svá v ústa tvá. 1:10 Hle, ustanovuji tě dnešního dne nad národy a nad královstvími, abyš plénil a kazil, a hubil a bořil, abyš stavěl a štěpoval.

Plaè 3:21 A přívodě sobě to ku paměti, (naději mám), 3:22 Že veliké jest milosrdenství Hospodinovo, když jsme do konce nevyhynuli. Nepřestávajíť zajisté slitování jeho, 3:23 Ale nová jsou každého jitra; převeliká jest pravda tvá.

Ezechiel 36:26 A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřnosti vašich, a odejma srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité. 36:27 Ducha svého, pravím, dám do vnitřnosti vašich, a učním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostříhalí a činili je.

Daniel 3:16 Odpověděli Sidrach, Mizach a Abdenágo, a řekli králi: My se nestaráme o to, ó Nabuchodonozoře, co bychom měli odpovědít tobě. 3:17 Nebo aj, budto že Bůh, jehož my ctíme, (kterýž mocen jest vytrhnouti nás z peci ohnivé rozpálené, a tak z ruky tvé, ó králi), vytrhne nás. 3:18 Bud' že nevytrhne, známo bud' tobě, ó králi, žeť bohů tvých ctíti a obrazu zlatému, kterýž jsi postavil, klaněti se nebudeme.

Hozeáš 6:6 Nebo milosrdenství oblibuji a ne oběť, a známost Boha více než zápalý.

Joel 2:28 I stane se potom, že vyleji Ducha svého na všecké tělo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mívatí budou, mládenci vaši vidění vídati budou. 2:29 Nýbrž i na služebníky a na služebnice v těch dnech vyleji Ducha svého, 2:30 A ukáži zázraky na nebi i na zemi, krev a oheň a sloupy dymové. 2:31 Slunce obrátí se v tmu a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný, 2:32 A však stane se, že kdož by koli vzýval jméno Hospodinovo, vysvobozen bude; nebo na hoře Sion a v Jeruzalémě bude vysvobození, jakož pověděl Hospodin, totíž v ostatcích, kterýchž povolá Hospodin.

Ámos 5:24 Ale poválí se jako voda soud, a spravedlnost jako potok silný.

Obadiáš 1:15 Nebo blízko jest den Hospodinův proti všechném těm národům. Jakž jsi činil, tak se stane tobě, odplata tvá navrátí se na hlavu tvou.

Jonáš 2:6 Až k spodkům hor dostał jsem se, země závorami svými zalehlá mi na věčnost, ty jsi však vysvobodil od porušení život můj, ó Hospodine Bože můj. 2:7 Když se svírala ve mně duše má, na Hospodina jsem se rozpolomil, i přišla k tobě modlitba má do chrámu svatého tvého. 2:8 Kteríž ostříhají marností pouhých, dobroty Boží se zbavují. 2:9 Já pak s hlasem díkčinění obětovati budu tobě; což jsem slíbil, splním. Hojně vysvobození jest u Hospodina.

Micheáš 6:8 Oznámiltě tobě, ó člověče, co jest dobrého, i čehož Hospodin vyhledává od tebe, jediné, abyš činil soud, a miloval milosrdenství, a pokorně chodil s Bohem svým.

Náhum 1:2 Hospodin jest Bůh horlivý a mstitel, mstitel jestit' Hospodin, a zůřivý. Hospodin uvodí pomstu na protivníky své, a drží hněv proti nepřátelům svým. 1:3 Hospodin dlouhočekající jest a velikomocný, však nikoli neospravedlňuje vinného. U vichru a bouři jest cesta Hospodinova, a oblak jest prach noh jeho.

Habakuk 3:17 Byť pak fík nekvětl, a nebylo úrody na vinicích; byť i ovoce olivy pochybilo, a rolí nepřinesla užitky; a od ovčince odřezován byl brav, a nebylo žádného skotu v chlévích: 3:18 Já však v Hospodinu veseliti se budu, plésati budu v Bohu spasení svého. 3:19 Hospodin Panovník jest síla má, kterýž činí nohy mé jako laní, a na vysokých místech mých cestu mi způsobuje. Přednímu zpěváku na můj neginot.

Sofoniáš 3:17 Hospodin Bůh tvůj u prostřed tebe mocný zachová tě, radovali se bude z tebe velice, přestane na milování svém tebe, plésati bude nad tebou s prozpěváním, řka:

Haggeus 1:4 Jest-liž vám čas, abyste vy seděli v domích svých taflovaných, a dům tento pustý stál?

1:5 Protož nyní takto praví Hospodin zástupů: Přiložte srdce své k cestám svým. 1:6 Sejete mnoho, a shromažďujete málo; jíte, ale nebýváte nasyceni; pijete, ale neuhašujete žízne, obláčíte se, ale žádný nemůže se zahřít; a ten, kdož sobě mzdu shromažďuje, shromažďuje ji do pytlíka děravého. 1:7 Takto praví Hospodin zástupů: Přiložte srdce své k cestám svým.

Zachariáš 12:10 A vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jeruzálemské Ducha milosti a pokorných proseb. I obrátí zřetel ke mně, kteréhož jsou bodli, a kvíliti budou nad ním jako kvílením nad jednorrozeným; hořce, pravím, plakati budou nad ním, jako hořce plačí nad prvorrozeným.

Malachiáš 4:2 Vám pak, kteříž se bojíte jména mého, vzejde slunce spravedlnosti, a zdraví bude na paprscích jeho. Tedy vycházeti budete, a porostete jako telata vykrmená. 4:3 A pošlapáte bezbožné, tak že budou jako popel pod nohami vašimi v den, kterýž já učiním, praví Hospodin zástupů.

Matouš 28:18 A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. 28:19 Protož jdouce, učte všecky národy, křtice je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, 28:20 Učíce je zachovávat všecko, což jsem koli přikázel vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa. Amen. (*aiōn g165*)

Marek 1:14 Když pak byl vsazen Jan do žaláře, přišel Ježíš do Galilee, zvěstuje evangelium království Božího, 1:15 Pravě: Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Ěiřte pokání, a věřte evangelium. 1:16 A chodě podle moře Galilejského, uzřel Simona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštěj síti do moře, nebo rybáři byli. 1:17 I řekl jim Ježíš: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. 1:18 A oni hned opustivše síti své, šli za ním.

Lukáš 4:18 Duch Páně nade mnou, protože pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati zkroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti soužené v svobodu,

Jan 3:16 Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorrozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. (*aiōnios g166*) 3:17 Nebot' jest neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho.

Skutky Apoštola 1:7 I řekl jim: Není' vaše věc znáti časy anebo příhodnosti časů, kteréžto Otec v moci své položil. 1:8 Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaři, a až do posledních končin země.

Římanům 11:32 Zavřel zajisté Bůh všecky v nevěře, aby se nade všemi smiloval. (*eleēsē g1653*) 11:33 Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího! Jak jsou nezpytatelní soudové jeho a nevystížitelné cesty jeho! 11:34 Nebo kdo jest poznal mysl Páně? Aneb kdo jemu radil? 11:35 Nebo kdo prve dal jemu, a budeť mu odplaceno? 11:36 Nebo z něho a skrze něho a v něm jsou všecky věci, jemuž sláva na věky. Amen. (*aiōn g165*)

1 Korintským 6:9 Zdali nevíte, že nepravedliví dědictví království Božího nedosáhnou? Nemylte se, však ani smilníci, ani modlaři, ani cizoložníci, ani zženštíli, ani samcoložníci, 6:10 Ani zloději, ani lakovci, ani opilci, ani zlolejci, ani dráči, dědictví království Božího nedůjdou. 6:11 A takoví jste někteří byli, ale obmyti jste, ale posvěcení jste, ale ospravedlněni jste ve jménu Pána Jezukrista a skrze Ducha Boha našeho.

2 Korintským 5:17 Protož jest-li kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest. 5:18 To pak všecko jest z Boha, kterýž smířil nás s sebou skrze Jezukrista, a dal nám služebnost smíření tohoto. 5:19 Nebo Bůh byl v Kristu, smířuje svět s sebou, nepočítaje jim hřichů jejich, a

složil v nás to slovo smíření. 5:20 Protož my na místo Krista poselství dějeme; a jako by Bůh skrze nás žádal vás, prosíme na místě Kristově, smířte se s Bohem. 5:21 Nebo toho, kterýž hříchu nepoznal, za nás učinil hřichem, abychom my učiněni byli spravedlností Boží v něm.

Galatským 1:6 Divím se tomu, že tak rychle od toho, kterýž vás povolal v milost Kristovu, uchýlili jste se k jinému evangelium, 1:7 Kteréž není jiné, ale jsou někteří, ještě vás kormoutí a převrátiti chtějí evangelium Kristovo.

Efezským 2:1 I vás obživil mrtvé vinami a hříchy, 2:2 V nichž jste někdy chodili podle obyčeje světa tohoto a podle knížete mocného v pověří, ducha toho, kterýž nyní dělá v synech zpousy. (aiōn g165) 2:3 Mezi nimižto i my všickni žili jsme někdy v žadostech těla našeho, činivše to, což se líbilo tělu a myslí, a byli jsme z přirození synové hněvu jako i jiní. 2:4 Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdenství pro velikou lásku svou, kteroužto zamiloval nás, 2:5 Když jsme my ještě mrtví byli v hříších, obživil nás spolu s Kristem, jehož milostí jste spaseni, 2:6 A spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši, 2:7 Aby ukázal v věku budoucím neprevyšené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši. (aiōn g165) 2:8 Nebo milostí spaseni jste skrze víru, a to ne sami z sebe: darr' jest to Boží, 2:9 Ne z skutků, aby se někdo nechlubil. 2:10 Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvořeni v Kristu Ježíši k skutkům dobrým, kteréž Bůh připravil, abychom v nich chodili.

Filipským 3:7 Ale to, což mi bylo jako zisk, položil jsem sobě pro Krista za škodu. 3:8 Nýbrž i všecky věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše Pána mého, pro nějž jsem to všecko ztratil, a mám to jako za smetí, jedné abych Krista získal, 3:9 A v něm nalezen byl nemající své spravedlnosti, kteréž jest z Zákona, ale tu, kteráž jest z víry Kristovy, spravedlnost, kterážto jest z Boha a u vře záleží,

Koloským 1:15 Kteréž jest obraz Boha neviditelného a prvorovený všeho stvoření. 1:16 Nebo skrze něho stvořeny jsou všecky věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, budto trůnové nebo panstva, budto knižatstva nebo mocnosti; všecko skrze něho a pro něho stvořeno jest. 1:17 A on jest přede vším a všecko jím stojí. 1:18 A onť jest hlava těla církve, kteréž jest počátek a prvorovený z mrtvých, aby tak on ve všem pravotnost držel, 1:19 Poněvadž se zalíbilo Otcí, aby v něm všecka plnost přebývala, 1:20 A skrze něho aby smířil s sebou všecko, v pokoj uvodě skrze krev kříže jeho, skrze něj, pravím, budto ty věci, kteréž jsou na zemi, bud' ty, kteréž jsou na nebi.

1 Tesalonickým 4:1 Dále pak, bratří, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. 4:2 Víte zajisté, jaká přikázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. 4:3 Tat' jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, 4:4 A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v uctivosti, 4:5 Ne v libosti tělesných žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají;

2 Tesalonickým 3:6 Přikazujem' pak vám, bratří, ve jménu Pána našeho Jezukrista, abyste se oddělovali od každého bratra, kterýž by se choval neřádně a ne podle naučení vydaného, kteréž přijal od nás. 3:7 Nebo sami víte, kterak jest potřebí následovati nás, poněvadž jsme se nechovali mezi vámi neslušně. 3:8 Aniž jsme darmo chleba jedli u koho, ale s prací a s těžkostí, ve dne i v noci dělajíce, abychom žádnému z vás nebyli k obtížení. 3:9 Ne jako bychom neměli k tomu práva, ale abychom se vám za příklad vydali, abyste nás následovali. 3:10 Nebo i když jsme byli u vás, to jsme vám předkládali: Kdož nechce dělati, aby také nejedl.

1 Timoteovi 2:1 Napomínám' pak, aby především činěny bývaly pokorné modlitby, prosby, svaté žádosti a díků činění za všelijaké lidi, 2:2 Za krále i za všecky v moci postavené, abychom tichý a pokojný život vedli ve vši zbožnosti a šlechetnosti. 2:3 Nebo toť jest dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem, 2:4 Kterýž chce, aby všelijací lidé spaseni byli a k známosti pravdy přišli. 2:5 Jedent' jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš,

2 Timoteovi 2:8 Pamatujž na to, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, jenž jest z semene Davidova, podle evangelium mého. 2:9 V kterémžto protivenství trpím, až i vězení, jako bych zločinec byl, ale slovo Boží není u vězení. 2:10 Protož všecko to snáším pro vyvolené Boží, aby i oni spasení došli, kteréžto jest v Kristu Ježíši, s slavou věčnou. (aiōnios g166)

Titovi 2:11 Zjevitel' se jest zajisté ta milost Boží spasitelná všechném lidem, 2:12 Vyučující nás, abychom oděknuoce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě, a spravedlivě, a zbožně živí byli na tomto světě, (aiōn g165) 2:13 Očekávajíce té blahoslavené naděje a příští slávy velikého Boha a Spasitele našeho Jezukrista, 2:14 Kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.

Filemonovi 1:3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. 1:4 Díky činům Bohu svému, vždycky zmírku o tobě čině na svých modlitbách, 1:5 Slyše o lásce tvé a víře, kterouž máš ku Pánu Ježíšovi, i ke všechném svatým, 1:6 Aby společnost víry tvé mocná byla a tudy poznáno být mohlo, cožkoli dobrého jest v vás skrze Krista Ježíše. 1:7 Radost zajisté máme velikou, a potěšení z lásky tvé, že srdce svatých občerstvena jsou skrze tebe, bratře.

Židům 1:1 Èastokrát a rozličnými zpùsoby mluvival někdy Bùh otcùm skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého, 1:2 Kteréhož ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učini. (aiōn g165) 1:3 Kterýžto jsa blesk slávy, a obraz osoby jeho, a zdržuje všecko slovem mocnosti své, očištění hřichů našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech,

Jakubův 1:16 Nebludtež, bratří moji milí. 1:17 Všeliké dání dobré a každý dar dokonalý shûry jest sstupující od Otce světel, u něhožto není proměnění, ani jakého pro obrácení se někam jinam zastínění. 1:18 On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho.

1 Petruv 3:18 Nebo i Kristus jedinou za hřichy trpěl, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, umrтven jsa z strany těla, ale obživen z strany Ducha.

2 Petruv 1:3 Jakož nám od jeho Božské moci všecko, což potřebí bylo k životu a ku zbožnosti, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti. 1:4 Odkudžto veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, tak abyste skrze ně Božského přirození účastníci učiněni byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech zlých.

1 Janův 2:1 Synáčkové moji, totot' vám píši, abyste nehřešili. Paklít' by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. 2:2 A ont' jest oběť slitování za hřichy naše, a netoliko za naše, ale i za hřichy všeho světa.

2 Janův 1:7 Nebo mnozí bludaři vyšli na svět, kteříž nevyznávají Jezukrista příšlého v těle. Takový každý jest bludař a antikrist.

3 Janův 1:4 Nemámt' větší radosti, nežli abych slyšel, že synové moji chodí v upřímnosti.

Judův 1:3 Nejmilejší, všecko snažnost vynakládaje na to, abych vám psal o obecném spasení, musil jsem psáti, vás napomínaje, abyste statečně bojovali o víru, kteráž jest jednou dána svatým. 1:4 Neboť jsou podešli některí lidé bezbožní, prve již dávno pojmenaní k tomu odsouzení; kterýžto milost Boha našeho přenášejí v chlipnost, a toho, kterýž jest sám Hospodin, Boha a Pána našeho Jezukrista zapírají.

Zjevení Janovo 3:19 Já kteréžkoli miluji, kárám a tresci; rozhorliž se tedy, a čiň pokání. 3:20 Aj, stojímt' u dveří, a tluku. Jestližet' by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejduť' k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou. 3:21 Kdož zvítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já zvítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho. 3:22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

Průvodce Čtenáři

Čeština at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glosář

Čeština at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

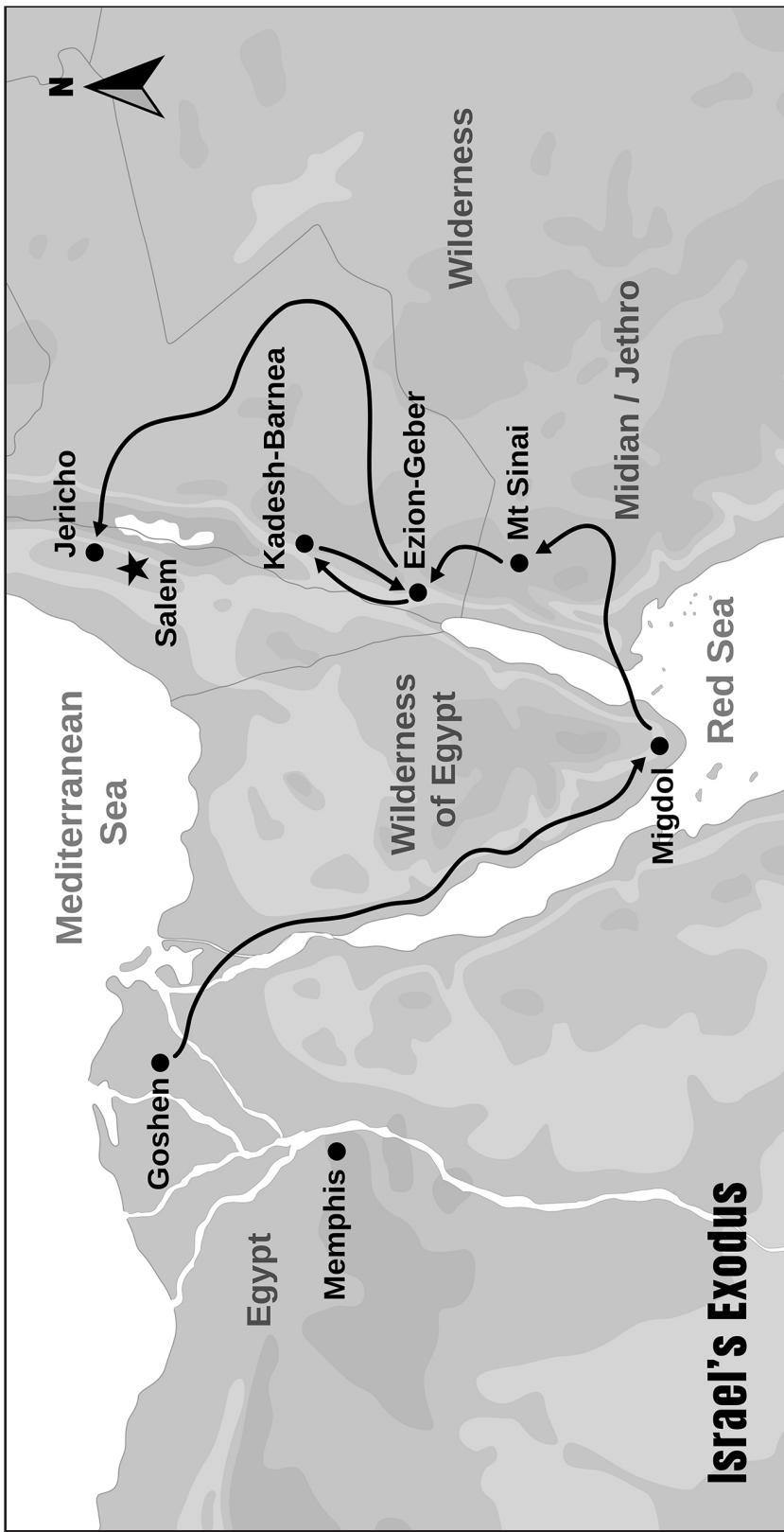
Salem

Egypt

Persian
Gulf

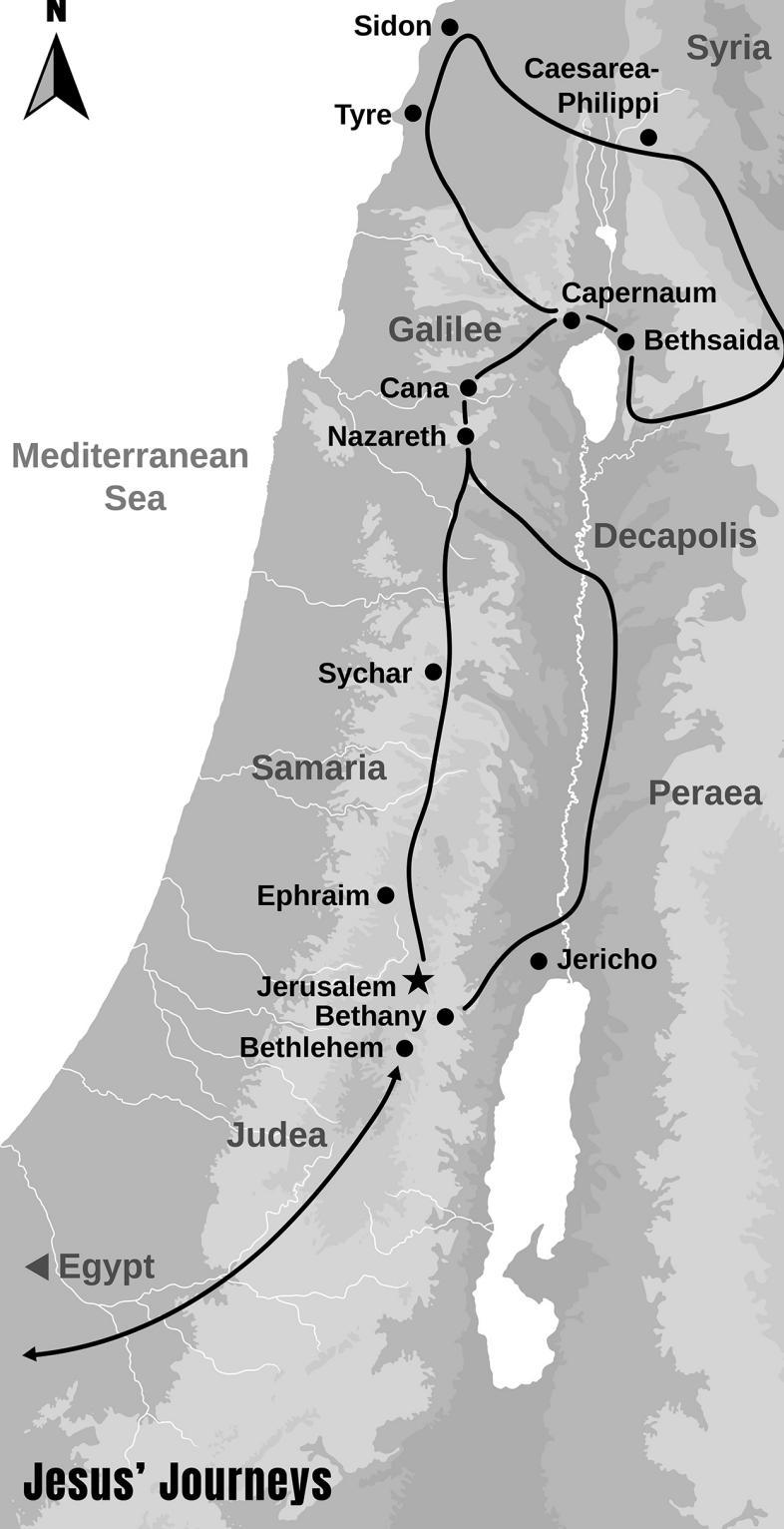
Abraham's Journey

Věrou, povoláním a poslechem Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzít za dědictví i šel, nevěda, kam přijde. - Židům 11,8

Israel's Exodus

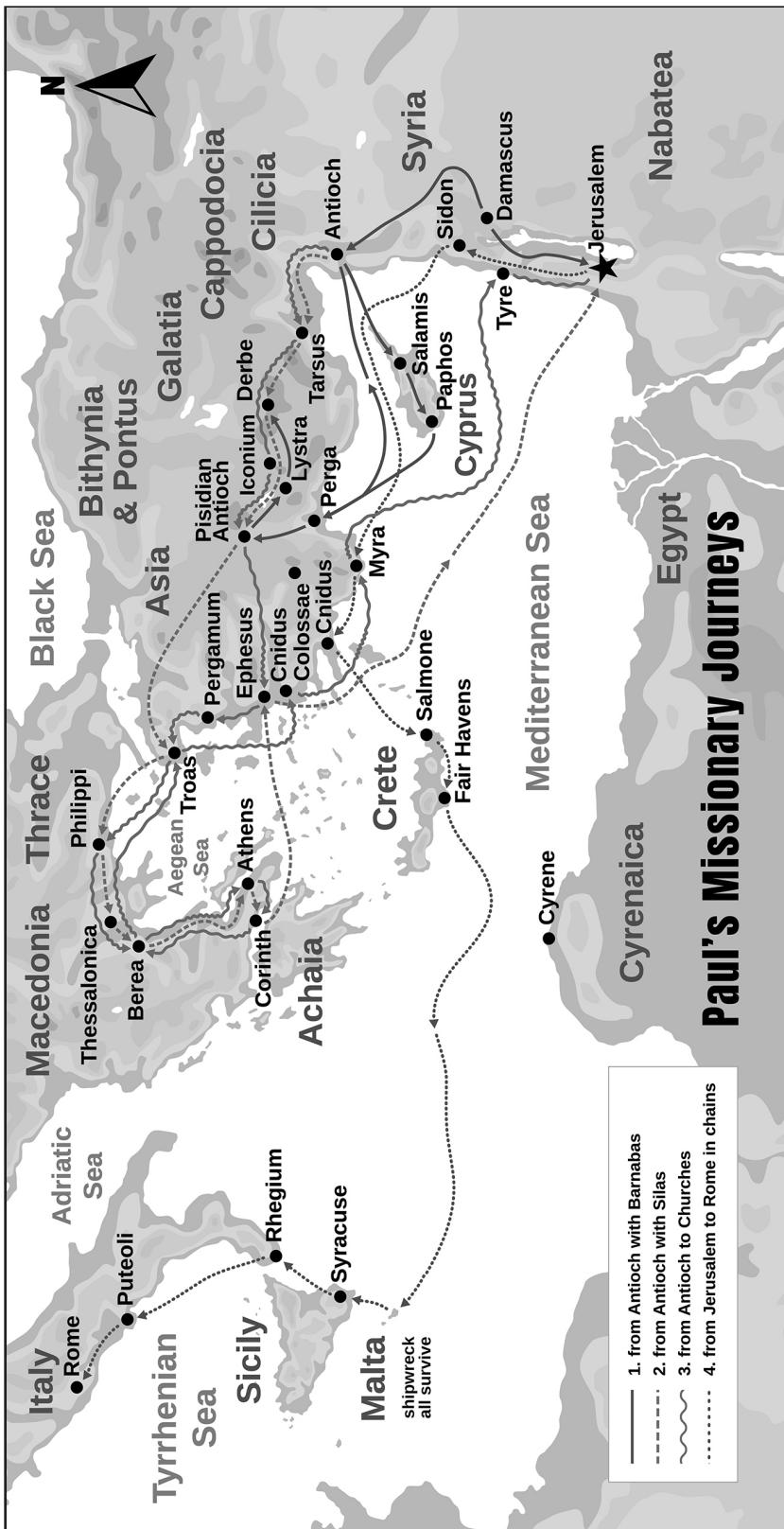
Stalo se pak, když pustil Farao lid, že neverl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkolи blížší byla; nebo řekl Bůh:
Abы непукал lid, когдаъ бы узел, an вѣлка настѣвѣ, а неврѣти se do Egypta. - 2 Mojžišova 13:17

Nebo i Syn člověka nepříšel, aby mu sloužil, ale aby dal duši svou na výkoupení za mnohé. - Marek 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pavel, služebník Ježíškristův, povolaný apoštol, oddělený k kázání evangelium Božího, - Římanům 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Osud

Čeština at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Pratož jdouče, učte všecky národy, Kříčce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, - Matouš 28:19

